

HOSPITAALI

KUVA: SAULI LAINE

**Hyvä
perehdytys
- työnteon
perus-
edellytys** s.3

**Yhteis-
toiminta
-teema** s.4

**T-jatkora-
kentaminen
ei mullista
sairaalan
arkea** s.7

**Osaavat
kesätyön-
tekijät
kullan-
arvoisia** s.9

**Vuoden
menestyjä
2006
-kannuste-
palkitut** s.12

SISÄLTÖ

Kuukauden kirjoitus	2
Månadens skrivelse	2
Talkootunnelmia	2
Hyvä perehdytys työhön	3
Piirin oman palkkamäärärahan jakautuminen	3
Kirurgian klinikka aloitti Runosmäessä ..	3
Yhteistoiminnassa sopimus muuttuu laiksi	4
Jokaisen ääni kuuluu naistentautien poliklinikan osastokokouksessa	4
Yhteistyötoimikunnassa avointa ja rakentavaa keskustelua	5
Ritva Himasen 42 vuotta TYKSissä	5
Kuljetustoimi ei vain kuljeta	6
Kultaa miehille lentopallossa	6
Bill Marshall -palkinto TYKSiin	6
T-jatkorakentamisesta	7
SuPerin ammattiosastolle kunniaa	7
Sattumuksia sairaaloista	7
Kaarinan mielenterveyskeskus 20-v.	8
Eija Kiilusen muistolle	8
Osaavat kesätyöntekijät	9
VARSA päättyy	9
TYKSiin seniorit ry	10
Sh-piirin nettiekspertti	10
Huoltopalveluiden uusi päällikkö	10
Uudet viran- ja toimenhaltijat	11
Lukijan kynästä	11
Teatterinäytöksiä ja tapahtumia	11
Med respiratorn som hushållsmaskin ..	12
Vuoden menestyjä -kannustepalkit ..	12

Yhteistoiminta toteutuu sairaanhoitopiirissä

Sairaala on yksi eniten työntekijän työnäkökseen perustuvista toimialoista. Se aiheuttaa erityisiä haasteita johtamiselle. Vain ihmisiä voi johtaa. Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin strategiassa peräänkukutetaan oikeudenmukaisuutta, työyhteisön sisäisiä terveitä toimintaperiaatteita ja mahdollisuutta vaikuttaa työpaikan ja toiminnan kehittämiseen. Strategia on valtuuston hyväksymä lähivuosien tavoite- ja toimintaohjelma, ja sen toteuttamiseksi tarvitaan henkilöstön toimintaa kaikissa arkipäivän tilanteissa.

Käytännön kokemuksen perusteella olen vakuuttunut siitä, että sairaanhoitopiirissä valtaosassa työyksiköistä toteutuu sekä välitön että edustuksellinen yhteistoiminta. Näin pitääkin olla, koska työsuhteita, työsuojelua ja yhteistoimintaa koskeva lainsäädäntö edellyttää yhteistoimintaa. Lain edellyttämä yhteistoiminta on vähimmäistaso. Sairaanhoitopiirin tavoite on ylittää lakisääteinen vähimmäistaso. Välitön yhteistoiminta tarkoittaa asioiden käsittelemistä niiden henkilöiden välillä, joita asia koskee. Esimerkkinä tällaisista asioista ovat työyhteisön arkipäivään liit-

tyvät, epätietoisuutta aiheuttavat tai kysymyksiä herättävät asiat. Edustuksellisessa yhteistoiminnassa käsitellään laajakantoiset ja henkilöstöä yleisesti koskevat asiat kuten esimerkiksi päihdeohjelma tai organisaation muuttamiseen vaikuttavat asiat. Edustuksellista yhteistoimintaa toteuttavat yhteistyötoimikunnat, työsuojeluvaltuutetut, työsuojelupäällikkö ja luottamusmiehet.

Yhteistoimintasopimuksella on määritelty muun muassa yhteistyön muodot, käsiteltävät asiat ja yhteistyötoimikuntien toiminta-alueet sekä henkilöstön edustajisto johtoryhmissä. Syyskuussa tulee voimaan laki työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta kunnissa. Lain johdosta laaditaan uusi yhteistoimintaa koskeva ohje, jonka uskon edelleen kehittävän toimintaamme.

Osassa työyksiköistä on yhteistoiminnassa vielä kehitettävää. Työsuojeluun ilmoitetaan lähes viikoittain yhteistoiminnan puutteisiin liittyviä asioita. Tällaisia ovat esimerkiksi tilanteet, joissa asianomaista ei kuulla, asioita ei käsitellä tai tasapuolinen kohtelu ei toteudu. Myös

muutoksiin liittyvä tiedon puute aiheuttaa epätietoisuutta ja saa aikaan huhuja sekä väärää tietoa. Vallan käyttämiseen liittyy toisinaan ongelmia. Esimerkiksi työnjohdolta käyttäjä henkilö, jolla ei ole esimiesasemaa organisaatiossa.

Yhteistoiminnan positiiviset vaikutukset lisäävät työhyvinvointia ja työmotivaatiota niin, että sairaanhoitopiiri ja sen henkilöstö menestyvät jatkossakin.

Henrik Jalo
suojelupäällikkö

TALKOOTUNNELMIA

Metsä-Jukolan perinteinen talkoopäivä pidettiin toukokuisena tiistai-iltana. Reilut neljäkymmentä tyksiläistä oli lähtenyt mukaan kunnostamaan vapaa-ajanviettopaikkamme pihapiiriä talven jäljistä. Edellisen syksyn lehdet saivat kyytiä ja uimalaituri asennettiin vastaanottamaan Metsä-Venlan saunoja. Myös pikkumökki siivottiin kesän vuokralaisia varten.

Haravat heiluivat, eikä taukojen pidossa noudatettu virkaehtosopimuksen suosituksia. Onneksi talkootapahtumissa ei ole tärkeintä työ, vaan ruoka, juoma, sauna ja yhteishenki. Nestehukka korvattiin huolellisesti talkoojuomilla, ja talkooväelle varattu hernekeitto ja pannukakut katosivat reippaaseen tahtiin kohti kierrätystä.

Perinteitä noudattaen suoritettiin myös talkoisiin osallistuneiden kesken arvonta, omavalintainen viikko Tunturi-Jukolassa. Tällä kertaa onni suosi Esko Hörkköä. Muut osallistujat saivat vain nauttia kauniista illasta Luonnonmaan rannalla.

Lopputuloksena voi todeta, että pihapiiri siistiytyi silmin nähden, puolensataa tyksiläistä vietti mukavan yhteisen illan, ja laiturei testattiin saunomisen yhteydessä toimivaksi. Aika moni kastoi talviturkinsa.

Mirja Hovirinta

Samarbetet fungerar i sjukvårdsdistriktet

Sjukhusen är ett av de områden som mest baserar sig på de anställdas arbetsinsats. Det här medför speciella utmaningar för ledarskapet. Man kan leda bara människor. I strategin för Egentliga Finlands sjukvårdsdistrikt efterlyser man rättvisa, sunda verksamhetsprinciper i arbetsgemenskapen och en möjlighet att påverka hur arbetsplatsen och verksamheten utvecklas. Strategin är ett målsättnings- och åtgärdsprogram för de närmaste åren som fullmäktige godkänt och för att det skall förverkligas krävs att personalen är aktiv i alla vardagens situationer.

Utgående från erfarenheterna i praktiken är jag övertygad om att både en direkt och en representativ samarbetsverksamhet förverkligas på största delen av arbetsenheterna i sjukvårdsdistriktet. Så bör det också vara, eftersom lagarna gällande arbetsförhållanden, arbetarskydd och samarbete förutsätter ett samarbete. Det samarbete som lagen förutsätter är en miniminivå. Sjukvårdsdistriktets mål är att

överskrida den lagstadgade miniminivån. Med direkt samarbete förstås att frågorna behandlas mellan de personer som saken gäller. Exempel på sådana här ärenden är saker som har att göra med arbetets vardag och som orsakar osäkerhet eller frågor. I det representativa samarbetet behandlas mera vittomfattande allmänna personalfrågor såsom till exempel missbrukarprogram eller saker som inverkar på förändringar i organisationen. Det representativa samarbetet sker genom samarbetsdelegationer, arbetarskyddsfullmäktige, arbetarskyddschefen och förtröendemännen.

Genom samarbetsavtal har man fastslagit bland annat formerna för samarbetet, de ärenden som skall behandlas och samarbetsdelegationernas verksamhetsområden och personalens representanter i ledningsgrupperna. I september träder lagen om samarbete mellan arbetsgivare och anställda i kommuner i kraft. Med anledning av lagen gör man upp en ny in-

struktion gällande samarbetet som jag tror att ytterligare skall utveckla vår verksamhet

På en del av arbetsenheterna finns det ännu saker att utveckla då det gäller samarbetet. Till arbetarskyddet anmäls nästan varje vecka om sådant som har att göra med brister i samarbetet. Sådana är till exempel situationer, då man inte hör vederbörande, ärendena inte behandlas eller en jämlik behandling inte uppfylls. Också bristen på information vid förändringar orsakar osäkerhet och får till stånd rykten och felaktig information. Till maktutövande ansluter sig emellanåt problem. Till exempel en person som i organisationen inte är i förmansställning men som använder sig av arbetsledningsmakt.

De positiva effekterna av samarbetet ökar välbefinnandet i arbetet och arbetsmotivationen så, att sjukvårdsdistriktet och dess personal också i fortsättningen är framgångsrika.

Henrik Jalo
skyddschef

HOSPITAALI • Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin henkilöstölehti • Personaltidskrift för Egentliga Finlands sjukvårdsdistrikt.

1. vuosikerta. **Julkaisija:** Varsinais-Suomen sairaanhoitopiiri. **Toimitus:** Päätoimittaja Esa Halsinaho, puh. (02) 313 1083, esa.halsinaho@tyks.fi. Toimitussihteeri Markku Näveri, puh. (02) 313 3119, markku.naveri@tyks.fi. Avustajat: Tarja Välimäki (Loimaan aluesairaala), Jouko Lahti (Salon aluesairaala). **Toimituskunta:** Mervi Haarala, Esa Halsinaho, Mirja Hovirinta, Markku Näveri, Virpi Pakkanen, Riku Sallinen, Nina Vainio, Marja-Leena Veijola. **Taitto- ja toimituspalvelut:** Viestintä-Dimmi Oy. **Ruotsinkieliset jutut:** Mathias Luther (Inter Folia Press). **Paino:** Lehtipaino Keski-Uusimaa, Tuusula, 2007. Painos noin 10.000 kpl. **Jakelu:** Suomen Posti Oyj. **Osoitteet:** Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin osoiterekisterit. **Osoitteenmuutokset:** Puh. 313 1103 tai tiedotus@tyks.fi. **Toimituksen osoite:** Varsinais-Suomen sairaanhoitopiiri, Hospitaali-lehden toimitus, PL 52, 20521, Turku. **Ilmestyminen:** Ilmestyy 8 kertaa vuonna 2007 (seuraavat viikoilla 35, 40, 45, 50). **ISSN 1796-8062.**

SEURAAVAT LEHDET

Nro 5 Ilmestyy 27.8. Aineistopäivä 14.8.
Nro 5:n aineistot poikkeuksellisesti suoraan Viestintä-Dimmiin, paivi.marjomaa@dimmi.fi, puh. 277 4757.

Nro 6 Ilmestyy 1.10. Aineistopäivä 18.9.

Hyvä perehdytys – työnteon perusedellytys

Markku Näveri

Hyvä perehdytys on tärkeää monesta syystä. Perehdytyksen avulla annetaan myönteinen kuva työpaikasta ja autetaan työntekijää omaksumaan tarkoituksenmukaiset työ- ja toimintatavat. Perehdytyksellä työntekijä opastetaan talon tavoille ja luodaan perustaidot toimia uudessa tehtävässä. Onnistunut perehdytys edistää sekä uuden työntekijän että työyhteisön työtyytyväisyyttä ja auttaa esimiestä johtamistehtävässä. Hyvin suunniteltu ja toteutettu perehdytys viestii siitä, että tulos on tervetullut uuteen työpaikkaan.

Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin perehdyttämistä pohti vuonna 2002 asetettu työryhmä, joka laati piirin kattavan perehdyttämisuunnitelman ja -mallin. Ne valmistuivat vuonna 2003 ja löytyvät yleiskirjeestä 8/2003.

Työryhmän sihteerinä toiminut henkilöstösihteerinä Terttu Halla kertoo perehdyttämisen toteutuvan kolmella tasolla: sairaanhoitopiiri, osavastuualue/tulosyksikkö/klinikka sekä työyksikkö/osasto. Pitkästi tietoisuustyypisiä sairaanhoitopiirin perehdyttämistilaisuuksia on kahdesti vuodessa. Niissä kerrotaan mm. organisaatiosta, strategiasta, hoitoperiaatteista, henkilöstöasioista, työsuojelusta, hygieniasta ja luottamusmiestötoiminnasta.

– Näistä saatu palaute on ollut positiivis-

Katarina Karpelin (vas.) ja Tiia Hämäläinen aloittavat röntgenhoitajan kesäsisäina kuvantamiskeskuksen U-röntgenissä. Kesäsisäinaisten perehdytystilaisuudelta he kertovat odottavansa tuhtia yleistietopakettia sairaalasta, sen organisaatiosta ja toiminnasta.

ta, mutta sisällön kehittämistä kuitenkin pohditaan, Terttu Halla toteaa. Myös esitysmateriaalin tallentaminen intranettiin tai cd:lle on vielä tekemättä. Yleisö näissä tilaisuuksissa on ollut vahvasti TYKS-painotteista.

Kehittämisen varaakin on

Väliportaan perehdytys klinikka- ja vastaavalla tasolla on satunnaisempaa, Terttu Halla tietää. – Ehkä se kaipaisi vähän potkua, vai lieneekö näille tilaisuuksille sittenkään niin suurta tarvetta. Sitä saattavat vähentää kattavat tulokasoppaat, joita on sekä sairaanhoitopiiristä että sairaaloista. Oppaat ovat luettavissa myös intranetissä (henkilöstöasiat > tulokasoppaat).

Tärkein perehdytys tapahtuu osastoilla ja muissa työyksiköissä. Näissä on nimetty perehdytysvastaavat ja perehdytys tapahtuu sekä henkilökohtaisesti että pienryhmissä ja osastoilla on omat perehdytyskansiot. – Vaikka osastokohtaisia eroja on, perehdytys hoidetaan tällä tasolla val-

taosin hyvin, ja näin olla pitääkin, sillä siten saadaan uusi työntekijä parhaiten oppimaan työnsä ja kotiutumaan yksikköön. Käytössä on erilaisia malleja perehdytyksen toteutumisen seuraamiseksi.

Myös kesäsisäiset perehdytetään alkukesästä. Tilaisuuksien sisältö noudattelee pitkälti samoja linjoja kuin sh-piirin perehdytykset. Näistäkin on saatu kiittävä palautetta.

Perehdyttämiseksi on sh-piirin kaikilla tasoilla nimetty vastuuhenkilöt, jotka huolehtivat perehdytysaineistosta, sen saatavuudesta sekä siitä, että tieto perehdytystilaisuuksista tavoittaa kohderyhmät. Lisäksi perehdytysvastaavien tulee yhdessä perehdytystyöryhmän kanssa tarpeen mukaan kehittää perehdytystä.

– Tässä samoin kuin palautejärjestelmän kehittämisessä on ehkä nukuttu Ruusunen unta, työryhmän sihteerinä pahoittelee.

Kirurgian klinikka aloitti vastaanotto- toiminnan Runosmäen terveys- asemalla

TYKSin kirurgian klinikan lääkärit aloittivat vastaanoton pitämisen Turun kaupungin terveystoimen tiloissa toukokuun alusta. Kyseessä on kokeiluluonteinen perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon rajaa madaltava projekti, jossa kirurgian klinikan lääkäri tekee terveystoimen lääkäreiden TYKSiin lähettämille potilaille pientoimenpiteitä ja arvioi leikkaustarvetta Runosmäen opetusterveysaseman tiloissa terveystoimen hoitaja-henkilökunnan avustamana.

Kokeilun taustalla on perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon yhteistyön kehittämisen tarve ja pyrkimys myös hillitä erikoissairaanhoidon kulujen kasvua. Aiemmin kyseistä toimintaa tehtiin TYKSin Raision sairaalan poliklinikalla, joten turkulaisten kulkeminen tulee myös helpommaksi. Mikäli kokeilusta saadaan myönteisiä kokemuksia, toimintaa on tarkoitus laajentaa muille kirurgian aloille.

– Ensimmäisten kolmen viikon eli kolmen vastaanottoiltapäivän kokemukset ovat kirurgien antamien kommenttien mukaan olleet myönteisiä: tilat ovat hyvät, yhteistyö avustavan sairaanhoitajan kanssa on ollut joustavaa ja välitön potilaspalautte on myös ollut positiivista. Instrumenttivalikoimaa on hieman kritisoitu, mutta sekin on kehittynyt. Potilaille tehdään myös vastaanoton jälkeen tyytyväisyyskysely, jonka tulokset analysoidaan projektin jälkeen, kertoo kirurgian klinikan hallinnollinen osastonylilääkäri Arto Rantala.

Piirin oman palkkamäärärahan jakautuminen

Kuluvan vuoden talousarviossa on varattu kokonaiskustannukseltaan vuositasolla 300 000 euroa (noin 17 800 euroa/kk) muun kuin lääkärinhenkilökunnan palkkojen tarkistamiseen. Neuvotteluissa 1.9.2006 järjestelyvaraerän käytöstä sovittiin, että vuoden 2007 piirin omasta palkkamäärärahasta lainataan 1.9.2006 järjestelyihin n. 9 500 euroa/kk. Samalla sovittiin linjaukset loppurahan käytölle.

14.5.2007 neuvoteltiin lopusta palkkamäärärahasta järjestöjen ja työnantajan edustajien kesken. Neuvottelu sujui hyvässä yhteisymmärryksessä, varsinkin kun kukin aiemmassa neuvottelussa nimetty työryhmä oli tehnyt oman osuutensa jo ennen neuvottelua.

Toimistohenkilöstön TVA:t (tehtävän vaatavuuden arviointi) tarkistettiin, koska viime neuvotteluissa ne ”harmonisoitiin” liian tiukasti ja liian alhaisiksi. Samalla toimistohenkilöstölle lisättiin myös C-kori ja nostettiin kaikkien korien alarajoja. Rahaa

toimistohenkilöstölle suunnattiin noin 2 000 euroa/kk.

Hoitohenkilöstön palkat saatiin edellisessä neuvottelussa vastaamaan vuonna 2004 tehtyjä TVA-korien palkkoja. Hoitohenkilöstön osalta sovittiin jo edellisessä neuvottelussa, että tarkistetaan sellaisen osastojen TVA:t, joissa on tapahtunut olennaisia muutoksia sekä niiden uusien yksiköiden, joissa ei arvioiteja vielä ollut tehty. Rahaa hoitohenkilöstön korotuksiin kului noin 2 700 euroa/kk. Samalla korjattiin ylihoitajien kohdalla olevia epäkohtia noin 1000 eurolla/kk. Korotusesityksiä tuli enemmän mitä pystyttiin toteuttamaan.

Laitoshuoltajien osalta sovittiin jo aiemmin, että tarkistetaan TVA-pisteytykset mm. ea-polin, leikkaus- ja teho-osastojen osalta. Samalla lisättiin huoltohenkilöstölle myöskin C-kori. Rahaa huoltohenkilöstölle suunnattiin n. 1 300 euroa/kk.

Lisäksi tarkistettiin tekniikan sopimuksesta KVTESiin siirtyneiden ja muutamien

akateemisten TVA:t sekä ”hinnoittelematomien” palkkoja. Näihin suunnattiin noin 2 200 euroa/kk.

Vaikka TVA-tarkastukset ja neuvottelut saatiin valmiiksi vasta toukokuussa, laitettiin kaikki kyseiset korotukset voimaan takautuvasti 1.1.2007 alkaen.

Positiivista on se, että seuraava järjestelyvaraerä, joka voidaan jakaa tulevaisuudessa neuvotteluissa sovittulla tavalla, tulee käyttöön jo 1.9.2007 alkaen. Sillä rahalla voidaan jatkaa mahdollisten epäkohtien korjaamista. Neuvottelut aloitetaan kesälä ja ne saadaan toivottavasti päätökseen viimeistään lokakuun alussa. Mitään muuta ei järjestelyvaraerästä ole vielä sovittu, kuin se, että osa KVTESiin järjestelyvaraerästä tulee suunnata henkilökohtaisiin liisiin. Harkittuja, linjakkaita ehdotuksia voi siis toimittaa joko työnantajan edustajille tai sitten omille luottamusmiehillä.

Nina Vainio
henkilöstöpäällikkö

Yhteistoiminnassa sopimus muuttuu laiksi

Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirissä aikaansaatiin paikallinen sopimus yhteistoiminnasta 2002 ja sopimusta tarkennettiin 2004. Paikallinen yhteistoimintasopimus on perustunut yleissopimukseen yhteistoiminnasta. Nyt yleissopimus on irtisanottu ja kuntasektorille tulee voimaan oma yhteistoimintalaki 1.9.2007 alkaen.

Kunnallinen työmarkkinalaitos ohjeisti työnantaja irtisanomaan tässä vaiheessa myös paikalliset sopimukset ja näin tehtiin myös Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirissä. Samalla päätettiin nimetä työryhmä, joka elokuun loppuun mennessä valmistelee uuden yhteistoimintaa koskevan toimintaohjeen nykyisen yhteistoimintasopimuksen pohjalta.

Jatkossa yhteistoiminnan vähimmäistaso on siis lakiperusteinen. Paikallisella ohjeella on tarkoitus nykyisen sopimuksen tapaan ohjeistaa yhteistoiminnan menettelytapoja huomattavasti lain tasoa tarkemmin ja paremmin.

Yhteistoiminta – yhteistä toimintaa

Nykyisessä yhteistoimintasopimuksessa tärkeimmäksi asiaksi nostettiin työpaikkatason yhteistoiminta, eli se mitä asioita kuuluu jokaisella työpaikalla tietää, tiedottaa, käsitellä ja keskustella. Sopimuksessa on ohjeistettu erityisesti työpaikkakokousten pitämistä ja työpaikkatason viestintää.

Haluttiin, että yleisesti henkilökunnan luettavissa olevista pöytäkirjoista tai muistiosta löytyy osaston koulutussuunnitelmat, työ-ohjelmat, virkamuutospäätökset, toiminnan tulevat muutokset yhtäläillä kuin kevätretken valmistelu.

Toistaiseksi TYKSissä toimii kolme yhteistyötoimikuntaa ja aluesairaaloissa, kuvantamispalveluilla, psykiatrian tulosalueella ja laboratoriolikelaikoksella on omat yhteistyötoimikuntansa. Kaikissa näissä käsitellään vähintään viisi kertaa vuodessa oman alueen toimintaa ja taloutta koskevia asioita, tasa-arvon toteutumista, viestintää ja muita sopimuksen edellyttämiä asioita.

Koko sairaanhoitopiirin yhteistoiminta-asioita käsitellään 22-jäsenisessä yh-

Kuvassa sh-piirin yhteistyötoimikunta, alh. vas. Ritva Sinisalo, Vappu Stocklin-Koponen, Hely Lehtokari, Reijo Aalto, Jari Hammarberg, Mirjam Karila, Saila Myllykylä. Ylh. Jussi Rantanen, Pekka Vepsäläinen, Anneli Fagerlund, Ritva Himanen, Päivi Nygren, Aki Linden, Lauri Tanner, Eino Nygren, Jaana Dalen, Mirja Hovirinta, Kristina Mäkelä, Virpi Pakkanen ja Henrik Jalo.

teistyötoimikunnassa. Siellä pohditaan yhdessä koko piirin koulutusmäärärahat, budjetin ylitykset, työsuojelun suunta- viivat ja henkilöstöpoliittiset linjaukset; useimmiten jo asioiden valmisteluvaiheessa niin kuin sopimus edellyttää.

Yhteistyötoimikunnat saivat lisäoppia

Perinteinen yhteistyötoimikuntien koulutuspäivä pidettiin tänä keväänä Halikon sairaalan juhlasalissa. Paikalla oli yli kahdeksankymmentä yhteistyötoimikuntien jäsentä. Aamupäivän osuudesta vastasi sairaanhoitopiirin johtaja **Aki Lindén** avaamalla osallistujille uuden strategian saloja.

Iltapäivän ohjelman jakoivat **Riikka Laakso**, Tehyn sopimusosaston lakimies ja **Markku Roiha**, Kunnallisen Työmarkkinalaitoksen työmarkkina-asiamies. He kertoivat uudesta yhteistoimintalaista ja sen mukanaan tuomista muutoksista. Molempien luennoitsijoiden suulla vakuutettiin, että hyvät yhteistoimintakäytännöt jatkuvat tulevaisuudessakin, vaikka laki määrittelee vain yhteistoiminnan vähimmäistason.

Koulutuspäivä oli antoisa, mutta se jätti monen mieleen epäilyksen uuden yhteistoimintalain toimivuudesta. Toivottavasti epäilyyn ei ole aihetta.

Mirja Hovirinta

Jokaisen ääni kuuluu naistentautien poliklinikan osastokokouksessa

Markku Näveri

Työpaikkatason välitön yhteistoiminta toteutuu monin eri tavoin. Yksi tärkeimmistä on työpaikkakokous, joka lienee sairaaloissa yleisimmin osastokokous. Virallinen työpaikkakokous on järjestettävä vähintään kahdesti vuodessa.

TYKSin naistentautien poliklinikalla osastokokouksia pidetään kesäaikaan lukuun ottamatta säännöllisesti joka viikko keskiviikkoiltapäivisin, kertoo osastonhoitaja **Riitta Oksanen**. Kokouksia varten on esityslista etukäteen nähtävillä, johon henkilökunta voi kirjata käsiteltäväksi toimiaan asioita. – Kyllä niitä sinne ilmestyy, mutta enemmänkin saisi tulla, osastonhoitaja vetoaa.

Virallinen työpaikkakokouskin poliklinikalla järjestettiin vastikään, ja aiheena oli vuosityöaikaan siirtyminen. Näistä laaditaan virallinen pöytäkirja, kun osastokokouksista riittää muistion laadinta.

Osastokokouksille on varattu tunti aikaa, ja niissä käsitellään yleensä yhteisiä ajan-kohtaisia asioita, esimerkiksi uusista hoito-ohjeista ja kipulääkityksen muutoksista alkaen. Myös elvytyskoulutus on kaksi kertaa vuodessa naistentautien poliklinikan osastokokousten asialistalla. Kokouksiin pyydetään myös silloin tällöin oman talon asiantuntijoita puhumaan. Osastokokoukset ovat mainio informaatiokanava asialle kuin asialle.

Vuorovaikutusta

Osastonhoitaja Oksanen muistuttaa osastokokousten olevan hyvä väylä myös muutosten ajamiseen. Kokouksissa sovitaan yhteiset pelisäännöt ja kehitetään yhteistyötä. Jokainen saa äänensä kuuluville, ja yhä enemmän henkilökunta rohkeneekin suunsa avata. Osastokokouksessa saa

myös purkaa sydäntään, jos siltä tuntuu. Riitta Oksanen korostaa kuuntelemisen taidon ja vuorovaikutuksen tärkeyttä. Ne ovat taitoja, joita pitää opetella koko ajan lisää.

Naistentautien poliklinikan henkilöstö on ottanut osastokokoukset hyvin vastaan. Osallistumisaktiivisuus on hyvällä mallilla, ja eri ammattiryhmät ovat lääkäreitä lukuun ottamatta mukana. Poliklinikalla on myös maanantaisin 15 minuutin pikapalavereita koko henkilöstölle, ja näihin lääkärit osallistuvat satunnaisesti. Ajoittain on myös tapaamisia, joissa osastonhoitaja, apulaisosastonhoitaja ja poliklinikan vastuulääkärit tapaavat.

Naistentautien poliklinikan osastokokoukset ovat saaneet henkilökunnan varauksettoman kannatuksen. Kaikki osallistujat eivät edes mahtuneet kuvaan.

Yhteistyötoimikunnassa avointa ja rakentavaa keskustelua

Markku Näveri

Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin yhteistyötoimikunnan puheenjohtajuus on kaksivuotiskausittain vuorotellen työnantajien ja työntekijöiden edustajalla. Viimeksi vahdinvaihto tapahtui toukokuussa, kun **Reijo Aalto** luovutti puheenjohtajan nuijan henkilöstöä edustavalle **Jari Hammarbergille**.

Varapuheenjohtajaksi siirtynyt Reijo Aalto on ollut yhteistyötoimikunnassa mukana kuutisen vuotta. Hän näkee yhteistoiminnalle kaksi päätarkoitusta: ensiksikin kunnallisen palvelutuotannon tuoksellisuuden edistäminen. Tässä ei kuitenkaan saa liiaksi takertua suoritteiden lisäämiseen, vaan rinnalla on huomioitava myös vaikuttavuus, Aalto painottaa. Toiseksi painopisteeksi hän nostaa henkilöstön työelämän laadun parantamisen, joka tapahtuu antamalla henkilökunnalle mahdollisuus vaikuttaa omaa työtä ja työyhteisöä koskevien päätösten valmisteluun.

Henkilöstön näkemykset huomioon

Reijo Aalto muistuttaa meidän elävän jatkuvassa rakenteiden ja prosessien muutoksessa, mikä on omiaan luomaan epävarmuutta. Tällöin on tärkeää, että henkilöstö saa kyllin aikaista tietoa sekä muutossuunnitelmista että niiden perusteluista. Henkilöstön näkemyksiä hän kehottaa kuuntelemaan aidosti ja ottamaan ne huomioon kehitystyössä. Tässä hän kertoo havainneensa selvää parannusta viime vuosina. Myös asioiden aikataulutus on hyvällä tolalla, sillä nykyään ne tulevat yleensä ajoissa yhteistyötoimikunnan käsitteilyyn. Edelleen Aalto kuitenkin kaipaa henkilökuntaa enemmän mukaan valmistelutyöhön. Saman toiveen hän esittää seuraavan strategian valmistelun suhteen, vaikka ilmaiseekin tyytyväisyytensä vastaavasti valmistuneeseen strategiaan ja toivoo sen muuttuvan käytännöksi työyhteisöissä.

Tuore puheenjohtaja, Halikon sairaalan pitkäaikainen mielenterveyshoitaja Jari Hammarberg nyökyttelee edeltäjänsä sanoille ja ilmoittaa olevansa pitkälti samoilla linjoilla. Yhteistoiminta sh-piirissä on takavuosia paremmassa mallissa, ja nykyisen kehityssuunnan hän soisi Aallon lailla jatkuvan. Osavastuualueiden jäsenmäärän lisäämistä yhteistyötoimikunnassa voisi Hammarbergin mielestä kuitenkin pohtia. Tämä sekä edistäisi tiedonkulkua että vähentäisi joskus yhä esiin nousevaa TYKS-keskeisyyttä. Hammarberg toivoo myös hallinnon mieltävän yhteistoiminnan ja yhteistyötoimikunnan tärkeyden vieläkin paremmin. – Se on nykypäivää ja myös tulevaisuutta.

Himasen Ritvan 42 vuotta TYKSissä Kun kosmoskynä tietokoneeseen vaihtui

Markku Näveri

Kun **Ritva Himanen** lähti kesällä 1965 Salon kauppalaista työpaikkahaastatteluun TYKSiin, hän sonnustautui parhaimpiinsa. Sellainen oli siihen aikaan tapana kaupunkimatkoille lähdeäessä.

Haastattelussa Ritvalta pyydettiin käsialanäyte, joka todettiin kauniiksi. Sen jälkeen hän aloitti toimistoapulaisena TYKSiin palkkakonttorissa 1.7.1965. Työpaikka sijaitsi Kiinamylynkadulla entisessä lastenkotirakennuksessa, jossa oli myös kirjanpito, hallinto ylhäällä ja kellarissa keskusvarasto. Ritvan esimiehenä toimi legendaarinen **Elma Ruohomäki**. – Hän oli jo ulkoiselta olemukseltaankin ihan esimiehen näköinen ja kokoinen.

Vuosien saatossa Himasen Ritvan titteli on muuttunut ensin apulaiskanslistiksi, sitten kanslistin kautta toimistosihteeriksi. Moneen otteeseen hän on sijaistanut toimistonhoitajaa. Muuttunut on myös palkkatoimiston sijainti: U-sairaalan jälkeen SH-rakennuksen 1. kerros ja nykyään sen B-siiven 3. kerros, jossa Ritva sai ensimmäistä kertaa oman huoneen. – Olen päässyt urani huipulle, hän nauraa.

Oi aikoja...

TYKS-uran alkuvuosilta Ritvalle on jäänyt mieleen erityisesti silloinen pukukoodi: naisen ei sopinut käyttää pitkiä housuja. Jos joku sellaisiin sortui, hänet passitettiin kotiin vaihtamaan. Sinuttelu ei tullut kyseen, ja "kastijako" oli selvä. Lääkäreitä kunnioitettiin niin, että jopa puhelimesta lääkärin kanssa puhuessaan saattoivat jotkut nousta kunnioituksesta miltei seisomaan.

Eipä ollut 40 vuotta sitten työntekijöillä samoja etuja kuin nyt. Äitiysloma kesti kuusi viikkoa, ja sairaan lapsen hoitovapaasta ei ollut puhuttakaan. Himasen Ritva muistelee, ettei ollut aivan harvinaista, että äidit toivat joskus lapsensa mukanaan työpaikalle, kun hoitoa ei saatu järjestymään.

Virkistysmäärärahoja ei tunnettu, mutta hauskaa osattiin pitää. Ritva kiittää Ruohomäen sisaruksia, jotka ymmärsivät, että työn vastapainoksi tarvitaan viihdettä ja virkistystä. Huollon henkilöstön kanssa käytiin hiihtämässä ja mäkeä laskemassa ja tehtiin mökkiretkiä. – Siihen aikaan hauskanpito oli ihan kilttiä, Ritva tietää.

Sekä entinen että nykyinen puheenjohtaja ovat kokeneet, että keskustelu yhteistyötoimikunnassa on avoimempaa, suorempaa ja rakentavampaa kuin aiemmin. Yhteistyö on aitoa, he arvioivat.

Yhteistyötoimikunnan puheenjohtajan nuija vaihtaa haltijaa. Reijo Aalto (vas.) siirtyy varapuheenjohtajaksi ja luovuttaa puheenjohtajuuden Jari Hammarbergille.

Palkanlaskenta oli 1960-luvulla silkkaa käsityötä, siksi tarvittiin hyvää käsialaa. Kosmoskynä ja kalkkeeripaperi olivat tärkeitä työvälineitä. Vasta vuosikymmenen lopussa tulivat reikäkortit ja ensimmäiset atk-järjestelmät, sitten Saplat ja Hetit ja muut. Silti toimistosihteerin työ on edelleen periaatteessa samankaltaista kuin tuolloinkin, Ritva toteaa. Tosin työmäärä on lisääntynyt ja työt vaikeutuneet. Hallittavaa on paljon ja sopimuskenttä aiempaa monimutkaisempi. Skarpata pitää jatkuvasti.

Matkailu avartaa

Ritva Himanen on ollut monessa mukana: Perustamassa Tyksilän päiväkotia, ammattiyhdistystä, luottamusmiehenä, eläkeasiamiehenä, Timecon-kouluttajana, yhteistoiminta-aktiivina henkilökuntaneuvostossa ja yhteistyötoimikunnassa. Johtajat, esimiehet ja työtoverit ovat vaihtuneet. Ritvalle on ollut yksi työn rikkauksista tavata monia ihmisiä, ja monenmoisia persoonia joukkoon on tosiaan mahtunut, hän vakuuttaa.

Työstään Himasen Ritva sanoo aina pitäneensä eikä ole haikaillut muualle.

Päätyön vastapainona Ritvalla on toinenkin ammatti, hän tarjoilee yksityisjuhlissa; ennen Turun linnassa, nykyisin Suomen Joutsenella ja Daphnella. Tätä hän jatkaa TYKSistä lähdeäytäänkin.

Matkailu on Ritvalla verissä. Suomi on jo koluttu ja Eurooppakin monelta kolkalta. Lähtemättömän vaikutuksen häneen ovat tehneet Kärsimysten tien kävely Jerusalemissa, Egyptin pyramidit ja Tatra-vuoriston valloitus. Sydäntä lähinnä on kuitenkin Italia. Tänä kesänä on luvassa odotettu Sisilian-matka ja ohjelmassa italian kielen taitojen päivitys.

Tuleva aktiivinen TYKS-seniorei on aina harrastanut myös liikuntaa ja patistaa muitakin terveisiin elämäntapoihin ja kunnosta huolehtimiseen.

Juhannuksena lomalle ja sen jälkeen eläkkeelle jäävälle Ritva Himaselle työ ei ole ollut tärkeintä elämässä, mutta 42 vuotta TYKSissä ovat kuitenkin merkittävä osa sitä, ja hän sanoo jäävänsä haikeana sitä kaipaamaan. Mutta työntäyteisiltä vuosikymmeniltä jää varmasti paljon mukavia muistoja, joita kelpaa muistella, vaikkapa palermolaisessa tavernassa.

Lääkintävahtimestarit Timo Johansson (vas.) ja Jari Mäkinen valmistautuvat viemään potilasta Helsinkiin.

Tehtäväkirjo jätteistä viheralueisiin Kuljetustoimi ei vain kuljeta

Markku Näveri

Jos kaikki kuljetustoimen työt jäisivät tekemättä, voisi koko sairaalan toiminta hyytyä. Aina ei tulla ajatelleeksi, miten monipuolisia tehtäviä TYKSiin kuljetustoimeen sisältyy. Yksikön pitkäaikainen työnjohtaja **Hannu Mäkinen** kertoo kuljetuksen ja ulkotöiden palveluksessa olevan 37 työntekijää. Käytössään heillä on kaksi ambulanssia, kaksi pikkubussia, kaksi farmaria, kuorma-auto ja traktori.

Potilaskuljetus eri yksiköiden välillä on kuljetustoimiston näkyvimpiä tehtäviä. Ambulanssit ovat täysin varusteltuja, lääkkeitä ja laitteita myöten, ja kuljettajat kaikin puolin osaavia ja tehtävään koulutettuja. – Meidän ambulanssimme kelpaavat kelle

tahansa ja nykyisin onkin paljon tehokeikkoja, Hannu Mäkinen toteaa. Toinen ambulanssi hoitaa kuljetuksia ympäri maata aina Rovaniemeä myöten, varsinkin kesäisin, toinen ajaa pääasiassa Varsinais-Suomen potilaskuljetuksia.

Kustannukset kurissa

Työnjohtaja Mäkinen on vertaillut yliopistosairaaloiden sairaankuljetuskustannuksia ja tiedot ovat mukavaa kuultavaa: TYKS on kustannuksiltaan halvin koko maassa, mistä Mäkinen tunnustaa olevansa ylpeä ja kollegoidensa kateellisia. Sairaankuljetus on kokonaisuutena kuljetusyksikön suurin menoerä.

Paljon muutakin kuljetetaan: monenlaisia sairaalatavaraa eri puolilla oleviin yksik-

köihin, ruokaakin vielä autolla muutamaan paikkaan, likapyykkiä pesulaan ja puhdasosaistoille. Kuljetushenkilöstö huolehtii myös pyykin kokoamisesta ja jakamisesta.

Farmari vie postia ja pikkutavaraa lähinnä Turussa sijaitseviin toimipisteisiin. Raison sairaalaan auto liikennöi päivittäin, Paimion ja Kantasairaalan väliset kuljetukset hoitaa Paimion oma auto. Jos tilaa on, näiden kyytiin pääsee tarvittaessa myös henkilökunta. Vakka-Suomen sairaalaan ei vielä säännöllistä liikennettä ole, mutta ensi vuodeksi sellaista on Mäkisen mukaan kaavailtu. Saloon ja Loimaalle ajoja on usein, monesti ne ovat vaikkapa sinne jääneiden apuvälineiden noutoja.

Muuttoja ja turvaa

Sairaala tuottaa paljon ongelmajätettä. Kuljetushenkilöstön vastuulla on sen lajittelu ja pakkaaminen asianmukaisesti Riihimäen ongelmajätelaitokselle kuljetamista varten. Jos auto joutuisi ratsiaan ja jätepakkausissa olisi puutteita, rapsahtaisi TYKSille mojomat sakot. Jätteiden käsittely teettää työtä ja vaatii asiantuntemusta. Hannu Mäkinen näyttää todella tuhtia opaskirjaa, joka on hallittava kanteesta kanteen. Hän kiittää **Jari Airolaa**, jonka osaavissa käsissä jätteidenkäsittely on. Mäkinen näkee, että sh-piirin tulevan jätevästään pitäisi olla talon sisältä tunteakseen osastojen ja kuljetuksen tarpeet.

Kuljetustoimisto hoitaa myös talon sisäisiä muuttoa. Mäkinen muistuttaa, että muutto hoituu heiltä alusta loppuun.

Silmänruoasta ravintoon

Sairaalan piha-alueet huomataan. Nekin ovat kuljetustoimen vastuulla. Kaksi puutarhuria, toinen vielä huoltomiehen vakanssilla, huolehtivat viheralueiden silmänilosta ja tarpeen mukaan ns. mäkimiellet esim. haravoinnista, hiekoituksesta ja muusta kunnostuksesta. Piha-alueiden parannustöitä tehdään yhteistyössä teknisen huollon kanssa. Talvihuollosta vastaa osittain ulkopuolinen urakoitsija.

Hyvä työyhteisö on turvallinen. TYKSiin turvallisuutta osaltaan valvovat kuljetuksen työntekijät. Kantasairaalan alueella kierretään öiseen aikaan ja päivystetään U-neuvonnassa.

Kuljetuksen keittiömiehet valmistelevat ruokavaunut, vievät ne osastoille ja keräävät aterioinnin jälkeen pois. Kuljetusmiehiä on myös sairaala-apteekissa ja keskusvarastossa. Kuljetuspalvelujen tilauksia ottaa vastaan ja toimistorutiineista huolehtii hallintovirkailija **Anitta Aaltonen**.

Hannu Mäkinen kertoo kuljetustoimintojen laajentuneen ja työ määrän lisääntyneen, etenkin sairaalafuusioiden myötä. Joskus yksikkö joutuukin lujille, varsinkin sairauspoissaolojen kasautuessa. Suureksi avuksi ovat vastikään saadut kaksi varhenskilöä. Väkeensä Mäkinen ilmoittaa olevansa tyytyväinen: – Hyvää porukkaa. Tarpeen olisi kuitenkin toinen työnjohtaja ja vahtimestaritoiminnan ja kuljetuksen yhdistäminen. Se järkeistäisi toimintaa ja poistaisi päällekkäisyyksiä.

KUVA: SAULI LAINE

Turuttaret iloitsevat pelitauolla kaadettuaan Kotkan selkein 2-0 lukemin.

Lentopallon SM 2007 Kultaa miehille

Keskussairaaloiden lentopallon Suomen mestaruudet ratkottiin tänä vuonna Turussa. Yleisö pääsi todistamaan upeita kuvioita, näyttäviä iskuja – niin palloiluhalleissa kuin tanssilattiallakin. Ja mikä parasta: TYKSiin miehet voittivat SM-kultaa.

Isännät eivät antaneet armoa miesten sarjassa vieden koko potin kaatamalla Hämeenlinnan finaalissa. Naisten puolella kovimmassa iskussa oli Tampere, joka päihitti finaalissa Jyväskylän. Turuttaret eivät päässeet tällä kertaa mitaleille sijoittuen kuitenkin hienosti neljänneksi. Turnauksen parhaiksi pelaajiksi valittiin Marja Reunanen Tampereelta ja Miika Aalto Kemistä.

Järjestelyt toimivat moitteettomasti molemmilla peliareenoilla, naisten pelatessa Littoisten monitoimihallilla ja miesten mitellessä Nunnavuoren palloiluhallilla. Onnelassa järjestetyissä iltakarkeloissa pelistä turtuneet jalat vetreytyivät yllättävän sulavasti.

Tero Ylitalo

TULOKSET: Miehet

1. Turku
2. Hämeenlinna
3. Kuopio
4. Kemi
5. Jyväskylä
6. Oulu
7. Tampere
8. Kokkola
9. Helsinki
10. Rovaniemi

Naiset

1. Tampere
2. Jyväskylä
3. Rovaniemi
4. Turku
5. Hämeenlinna
6. Oulu
7. Vaasa
8. Pori
9. Helsinki
10. Kotka
11. Kuopio
12. Seinäjoki

KUVA: ESPID

Bill Marshall -palkinto TYKSiin

Palkinnon vastaanoton yhteydessä professori Olli Ruuskanen piti kunniakirjoituksen hengitystien virusista otsikolla "It is not 'just a respiratory virus' anymore".

TYKSiin lastenklinikan infektioitaution osastonylilääkärinä työskentelevä professori **Olli Ruuskanen** sai toukokuun alussa merkittävän tunnustuksen, kun European Society for Pediatric Infectious Diseases (ESPID) myönsi hänelle Bill Marshall -palkinnon hänen ansioistaan lasten infektiosairauksien tutkijana. Ruuskanen vastaanotti palkinnon hopeamitalin muodossa seuran puheenjohtaja Andrew Cantilta 3. toukokuuta seuran 25. vuosikokouksessa, joka pidettiin Portugalin Portossa.

Ruuskanen pitää palkintoa tunnustuksena koko infektiosairauksien tutkimusryhmälle TYKSiin lastenklinikalla.

- Tutkimusryhmä on yhdessä Turun yliopiston virusopin laitoksen ja klinisen mikrobiologian laitoksen tutkijoiden kanssa selvittänyt lasten hengitystieinfektioiden etiologiaa, taudinkuvaa, hoitoa ja ehkäisyä jo 25 vuoden ajan. Tällä hetkellä tutkimus keskittyy uusiin viruksiin ja virusten ja bakteerien yhteisinfektioihin, Ruuskanen kertoo.

EH

T-jatkorakentaminen ei mullista sairaalan arkea

Markku Näveri

Kesän koittaessa käynnistyivät myös T-sairaalan jatkorakennustyöt. Projektijohtaja **Timo Seppälä** kertoo työmaan perustamisen tapahtuneen viikolla 22. Ensimmäiset rakennuselementit alkavat tosin nousta vasta syksyn kynnyksellä, mutta ison montun pohjalla työhön on ryhdytty heti.

Projektijohtaja Seppälän mukaan rakennustöissä edetään kaksivaiheisesti. Ykkösvaiheessa T-sairaalaan rakennetaan uusi vuodeosastosiipi ja nykyistä B-siipeä korotetaan kahdella kerroksella. Vuodeosaston arvioidaan valmistuvan syksyllä 2008 ja B-osan korotuksen pitäisi olla valmis vuoden 2010 alussa.

Rakentaminen näkyy T-sairaalan jokapäiväisessä elämässä, mutta ei niin paljon kuin voisi kuvitella. Timo Seppälä mainitsee pääsisäänkäynnin olleen pois käytöstä jo rakennusmontun kaivamisesta alkaen. Käyttöön se palautuu uuden vuodeosaston valmistuttua. B-siiven päätyyn nousee työmaa-alue, jolloin piha-alue kutistuu ja liikennejärjestelyitä joudutaan jonkin verran tekemään. Päädyistä mennee myös jokunen pysäköintipaikka, mutta oleellista vaikutusta näihin töillä ei ole.

Muutoksista tiedotetaan

Projektijohtaja muistuttaa myös T-auditorion jääneen pois käytöstä kesäkuun alussa. Ilman auditoriota ollaan näillä näkymin vuoden verran. Fysiatrian huonetiloja, ihotautilin klinikan kirjasto-seminarihuone sekä Fujitsun työtila jäävät rakennustöiden alle. Näille on etsitty korvaavat tilat muualta Kiinamyllynmäeltä. Ensimmäisessä vaiheessa rakentaminen supistaa myös ykköskerrosta, pääsisäänkäynnin aulaa, samoin pääaulaa sekä auditorion aulaa. Rakentamisen toisessa vaiheessa nykyinen B-siiven hallinto joudutaan siirtämään väliaikaisiin tiloihin.

Päähissiryhmään tehdään muutoksia uusien kulkujen osalta B-osan korotuksen yhteydessä, jolloin ne ovat hissi kerrallaan pois käytöstä. Myös B-osan huoltohissistä korotetaan, jolloin se on pois käytöstä.

Rakennuksen kellarin teknisissä tiloissa tehdään myös rakentamisen edellyttämiä töitä, ja verkostoja voidaan joutua joskus katkaisemaan. Töistä ja niiden vaikutuksista tiedotetaan yksiköille hyvissä ajoin, Timo Seppälä lupaa.

Potilaille rakentamisesta ei aiheudu ongelmia, projektipäällikkö vakuuttaa: – Korkeintaan saattaa ajoittain ilmetä pientä meluhaittaa.

KUVA: MARJO PELTONIEMI

TYKSiin ruokalan seinätaulun arvoitus

Marjo Peltoniemi

Saamme iloisen vastaanoton mennessäni tapaamaan **Leo Mikkolaa**, joka on luvanut valottaa minulle TYKSiin ruokalan seinällä komeilevan vanhan, jättikokoisin ilmakuva tarinaa. Ruokalan emäntänä työskentelevä **Leena Merjamaa** on ilahtuneena entisen esimiehensä vierailusta tullut laittelemaan kahvia, samalla kun kuulemme, mitä talon ja sen tarinat tuntevalla Mikkolalla on kerrottavaa. Leo Mikkola on toiminut TYKSiissä pitkään talousjohtajana, hallintojohtajana sekä shppiirin johtajana. Nykyisin hän nauttii eläkepäivistä.

Vuonna 1972 tv-toimittaja Reino Paasilinna ideoi koko illan TV-ohjelman, jossa ministeriö, lääkintöhallitus, Sairaallaliitto, lääninhallitus ja TYKSiin johto olivat altavastaajina TYKSiin henkilökunnan esittäessä heille kiperiä kysymyksiä. Syksyllä esitetty kaksi ja puoli tuntia kestänyt ohjelmajako oli osa Paasilinnan kehittämää Kansalaisen Tietolaari -ohjelmasarjaa.

Sarjan sairaala-aiheisen jakson kuvauspaikaksi valittiin Kupittaaan urheiluhalli Turussa. Suureen tilaan tarvittiin kookkaat lavasteet ja niinpä yllätyksellisesti toimeksi. Jopa ilmakuvaakin, jossa TYKSiin silloinen rakennuskanta on edustavasti esillä, käytiin kuvaamassa omin voimin.

Samat kysymykset puhuttivat

Ohjelma oli aikaansa edellä tarttuessaan

Ilmakuva TYKSiin henkilökunnan ruokalan seinällä herättää vuonna 2001 eläkkeelle jääneessä Leo Mikkolassa monia muistoja Kansalaisen Tietolaari -sarjan tekemisestä.

päivän polttaviin aiheisiin julkisesti. Henkilökunta sai purkaa itseään estoitta. Riidaksi saakka kysymykset eivät kuitenkaan yltäneet, vaikka jälkipyykkiä pestiinkin vielä sanomalehtien palstoilla. Puhuttavat kysymykset olivat monilta osin samoja kuin tänä päivänäkin: ajankohtaiset päätökset, sairaalan hallinnolliset asiat, asuntokysymykset ja sairaanhoitajien palkat.

Mikkola muistelee kuinka extempore-kysymyksiin vastaaminen aiheutti pientä kalabaliikkia vielä viime metreillä:

- Reino Paasilinna antoi meille ohjeistuksia TYKSiin ruokasalin kabinetissa ennen ohjelmaa, kun silloinen hallituksen puheenjohtaja **Ahti Näykki** vaati, että saisimme nähdä kysymykset etukäteen. Paasilinna oli hetken hiljaa ja naurahti, ja sanoi sitten terävästi: "Niin.. minä teen nyt ajankohtaisohjelmaa, minä en tee TV-teatteria. Jos kerron nyt mistä on kysymys, se on pelkkää teatteria."

Kansalaisen tietolaarin lavasteet

Lavasteista tuli lopulta niin hienoja, että niistä ei maltettukaan niin vain luopua.

- Kun ohjelma sitten oli ohi, keskustelimme, että mitä teemme lavasteilla. Ilmakuvan lisäksi oli otettu henkilökuviakin, mutta minä halusin pitää meillä nimenomaan tämän ilmakuva, koska se on ajatompampi, Leo Mikkola sanoo.

SATTUMUKSIA SAIRAALOISTA

Osastonhoitaja oli paikkaamassa hoitohenkilökuntaa kiireisenä aamuna. Hän veti Reino-tossua dementoituneen potilaan jalkaan. Tossu ei tuntunut sopivan ja potilas sanoi hymynkare poskillaan: "Menisikö hän se tossu paremmin oikeaan jalkaan, ei väärään?" Tätä muille kertoessaan osastonhoitaja kyseenalaisti itse, että kukahan se dementoitunut olikaan!

(Loimaa)

TYKSiin naistenklinikan päivystysluoneen tammikuinen tulipalo oli tuoreessa muistissa, kun palokuntaa tarvittiin jälleen toukokuun puolivälissä – tällä kertaa vesivahingon vuoksi. Kaikki kynnelle kykenevät olivat "äyskäröimässä". Osastonhoitaja totesi hirtehisesti palomiehille "Onpa hidasta toimintaa, kun tulipalo oli tammikuussa ja vesi tulee vasta nyt."

(Turku)

Mukavia työpaikan arkea keventäneitä sattumuksia ja tokaisuja kannattaa lähettää markku.naveri@tyks.fi. Jutut piristävät jokaisen päivää ja huumorihan ei ole koskaan liikaa.

TYKSiin SuPerin ammattiosastolle kunniaa

kuitenkin turhan passiivista, puheenjohtaja pahoittelee. Osallistuminen yhteisiin virkistystapahtumiin on aika laimeaa.

Jäsenistön passiivisuus ei lannista ammattiosaston hallitusta. Se on virkeä ja innokas, minkä liitto näin huomioi. Puheenjohtaja ilmaiseekin olevansa hallitukseen ja sen hänelle antamaan tukeen erittäin tyytyväinen.

Erityisesti aktiivisuus perushoitajien toimimuutoksissa on näkynyt ja myös tuottanut tulosta. Irmeli Kuusela on hyvillä mielin, sillä TYKSiin on jälleen otettu sekä alan opiskelijoita että uusia työntekijöitä. Toiseksi näkyväksi aktiviteetiksi hän nostaa jokavuotisen Perus- ja lähihoitajien alueellisen koulutuspäivän, joka toteutetaan perushoitajien omin voimin ja jonka suosio on vankka. Kahdesti vuodessa ammattiosasto järjestää virkistystapahtuman, esim. teatteriin, kylpylään tai, kuten viimeksi, Kuhankuonoon. Hallitus myös kyselee kentän toiveita säännöllisesti.

Jäsenistöä palvelevat ammattiosaston omat sivut, osoite on www.superliitto.fi/ ammattiosastot.

MN

Suomen lähi- ja perushoitajaliitto SuPer ry on myöntänyt kunniakirjan SuPerin TYKSiin ammattiosastolle aktiivisimmasta toiminnasta jäsenten hyväksi Varsinais-Suomen ja Satakunnan alueilla.

SuPerin puheenjohtajapäivillä 16.5. palkinnon vastaanottanut ammattiosaston puheenjohtaja **Irmeli Kuusela** kertoo osaston jäsenmäärän olevan noin 320, ja se on viime aikoina ollut kasvussa. Väki on

Kaarinan mielenterveyskeskus on jo 20-vuotias

Päivi Marjomaa

Hovirinnan koulun auditorioon oli saapunut iso joukko onnittelijoita Kaarinan mielenterveyskeskuksen juhliessa 20 vuoden merkkipäälänsä toukokuun 4. päivänä. Herkullisten kakukahvien jälkeen Kaarinan mielenterveyskeskuksen psykiatri Irma Myllylä avasi tilaisuuden. Tervehdyksen lausui Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin psykiatrian toimialajohtaja Juha Koivu, joka totesi ajatuksia herättäneen puheensa lopuksi, että Kaarinassa on onnistuttu käyttämään niukkoja resursseja tarpeellisiin ja oikeisiin kohteisiin.

Juhlapuheen piti terveydenhuoltoneuvos Seija Paatero, jonka katsaus historiaan ja alueen mielenterveyspalvelujen kehittämiseen hallinnollisesta näkökulmasta oli huikasta kuultavaa. Hän toivotti kaikille paikalla olleille jaksamista, sillä työn loppumisesta ei ole mitään viitteitä.

Psykiatri Sinikka Luutonen osoitti juhlayleisölle, että depressiosta luennoimisen ei todellakaan tarvitse olla ikävyyttä. Tottahan on, että viidesosa suomalaisista kärsii jonkinasteisesta masennuksesta,

Kaarinan mielenterveyskeskuksen henkilökunta juhlapotretissa.

eikä tätä vakavaa sairautta enää koeta aiempien vuosikymmenten tapaan häpeälliseksi, vaan siitä voi puhua. Hän havaitsi luentoaan useilla kuvataideteoksilla, muun muassa masennusta kuvaava Edvard Munchin Tuska ja surua Marc Chagallin Yksinäisyys. Monista tärkeistä esille tulleista asioista mieleen jäi muun muassa pohdinta, onko kännyköiden yleistymisen vaikuttanut positiivisella tavalla itse-

murhakuolleisuuden laskuun. Kännykällä on mahdollisuus soittaa hädän hetkellä jollekin, olitpa missä tahansa.

Mielenterveyspalvelut lähelle ihmistä

Mielenterveyskeskus aloitti toimintansa Kaarinassa 30.4.1987, jolloin Turun ympäristö kuntien mielenterveystoimisto II

siirtyi Turusta Maariankadulta Kaarinaan. Kaarinaan siirtyivät tuolloin poliklinikka sekä asuntola ja uutena perustettiin 15-paikkainen päiväyksikkö. Vuonna 1992 poliklinikalle perustettiin erityistyöryhmä ja samana vuonna asuntola muuttui kuntoutuskodiksi.

Kaarinan mielenterveyskeskus on kuulunut Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin psykiatrian tulosalueen aikuispsykiatrian tulosyksikön akuuttipalveluihin vuoden 2006 alusta alkaen.

Nykyisin Kaarinan mielenterveyskeskus jakaantuu psykiatrian poliklinikkaan sekä päivä- ja kuntoutumisyksikköön. Henkilökuntamäärä on 17, joista hoitotehtävissä on 14. Kaarinan mielenterveyskeskuksella on hoitovastuu Kaarinan ja Paimion kaupunkien sekä Piikkiön ja Sauvon kuntien psykiatrisen erikoissairaanhoidon avohoidosta. Alueen psykiatrisesta sairaalahoidosta vastaavat Halikon sairaala sekä Salon aluesairaalan ja TYKSin yleissairaalapsykiatriset osastot.

EIJA KIILUSEN MUISTOLLE

Naistenklinikan tekstinkäsittelijä Eija Kiilunen (s. 31.3.1955) kuoli äkilliseen sairauskohtaukseen 11.5.2007. Eija valmistui merkonomiksi vuonna 1975, ja hän aloitti työnsä jo opiskeluaikana tutuksi tullessa naistenklinikassa. Eija toimi erilaisissa konekirjoitus- ja sihteerin tehtävissä naistenklinikalla koko yli kolmekymmentävuotisen työuransa ajan.

Tieto Eijan poismenosta kosketti syvästi. Oli vaikea uskoa läheisen työtoverin poismenoon, kun vielä edellisenä päivänä saimme tehdä yhdessä työtä. Eija oli työntekijänä kaikkien ammattiryhmien pitämä ja arvostama yli osastorajojen. Naistenklinikan henkilöstö muistaa Eijan ahkerana ja luotettavana työntekijänä, jonka menetyks koskee koko työyhteisöämme.

Naistenklinikan henkilökunta

Puhelinliikennejärjestelyjä sairaanhoitopiirissä

VSSHP:n toimipisteitä on yhdistetty yhdeksi telejärjestelmäksi parin viime vuoden aikana siten, että saman puhelinvaihteen alla ovat tällä hetkellä TYKSin Kanta-sairaala, Paimion sairaala, Raision sairaala, Kirurginen sairaala ja Vakka-Suomen sairaala, Loimaan aluesairaala ja Halikon sairaala. Salon aluesairaala liittyy samaan puhelinjärjestelmään syksyn 2007 aikana. Turunmaan sairaala on toistaiseksi järjestelyjen ulkopuolella.

Sairaaloiden liittyminen samaan telejärjestelmään mahdollistaa sisäiset puhelut kaikkien sairaaloiden välillä, yhtenäiset puhelinvälityspalvelut – vaikka välittäjien sijainti on hajautettu koko shp:n alueelle – välittäjien informaatiopalvelun kaikille sairaaloille ja potilaspuhelinlaskutuspalvelut suoraan hoitolaskuun.

Vaikka kaikki sairaalat tulevat olemaan samassa televerkossa, on alueellisesti sairaaloille olemassa oma ns. keskusnumero, jotta tarvittaessa puhelinkeskus voi vastata tuleviin kutsuihin ao. sairaalan nimellä. Sairaaloiden keskusten kutsunumerot ja alaliittymien ohivalintaperiaatteet ovat:

TYKS KANTA-, KIRURGINEN, PAIMION JA RAISION SAIRAALAT 313 0000
sisäiset numerot 3 0000–3 9999 ja 5 0000–5 9999

TYKS VAKKA-SUOMEN SAIRAALA 314 1000
sisäiset numerot 4 1000–4 1999 ja 4 2000–4 2999

LOIMAAN ALUESAIRAALA 314 3000
sisäiset numerot 4 3000–4 3999

HALIKON SAIRAALA 314 5000
sisäiset numerot 4 5000–4 5999

SALON ALUESAIRAALA (kytketään syksyn 2007 aikana) 314 4000
sisäiset numerot 4 4000–4 4999

• soittaminen sairaalan verkon ulkopuolelta ohivalinnalla 31 + sair. sisäinen numero

MUITA MUISTAMISTA JA SOITTAMISTA HELPOTTAVIA VSSHP:N TELELIKENTEEN TÄRKEITÄ SUUNTANUMEROITA:

Soitettaessa VSSHP:n matkapuhelinryhmään kytkettyyn matkapuhelimeen soitto tapahtuu seuraavasti: 88 + lankaliittymän alaliittymän numero

VSSHP:n lankaliittymästä Turun terveystoimen lankaliittymään: 80 + Tervin alaliittymä ja samalla periaatteella Tervistä soitettaessa Tyks:iin

VSSHP:n alaliittymästä Turun yliopiston lankaliittymiin: 77 + TY:n alaliittymä ja sama periaate soitettaessa yliopistolta VSSHP:n alaliittymiin.

Juha Rantasalo

”Haluan oppia yhtä hyväksi hoitajaksi, kuin sisätautiyykkösen hoitajat ovat”

Tarja Välimäki

Loimaan aluesairaalan sisätautiosasto ykkösen A-puolelta löytyy kesäsijaisena toimiva lähihoitaja **Minna-Mari Boman**. Minna-Mari on valmistunut lähihoitajaksi, erikoistuen sairaanhoitoon ja huolenpitoon, huhtikuussa 2007, Loimaan Ammatti-instituutista. Minna-Marilla on kolme lasta, mies, border-terrieri ja neljä marsua. Harrastuksikseen hän mainitsee lukemisen, askartelun ja metsässä liikkumisen.

Koulutukseen kuuluva kymmenen viikon työoppimisjakso kului saman osaston B-puolella alkuvuodesta 2007. Sen aikaiset työkaverit kiittelevät asiallista, työhön tarttuvaa, innokasta oppilasta. – Nainen paikallaan hoitajana, kuului käytävältä kommentti. Minna-Mari itse on tyytyväinen oppimisjaksoonsa. – Minut otettiin hyvin vastaan ja opiskelijan rooliani arvostettiin, sain kysellä ja sain asiallisia vastauksia väsymättä. Sain olla mukana erilaisissa toimenpiteissä. Minna-Mari oli ennen opiskeluaan yli kymmenen vuotta vanhusten päivätoiminnan ohjaajana.

– Varsinaisesti en hakenut töihin, vaan minua pyydettiin sisätautiyykköselle töi-

hin. Tuttuun paikkaan oli hyvä tulla. Hyvä työilmapiiri ja se, että tunsin itseni tervetulleeksi, ratkaisivat kesätyön sijoituksen. Kiire on työssä ainut negatiivinen asia. Joskus ei pysty hoitotyössä yksilöllisyyteen, mikä olisi tärkeää. Iso asia on ollut vuorotyöhön opetteleminen, ennen tein säännöllistä päivätyötä. Lomaa tulee olemaan vain viikko, opiskeluaikana oli kaksi viikkoa vuodessa. Omastakin jaksamisesta pitää huolehtia. Hämmästyttää se askelten määrä päivän aikana, tukisukat pitäisi hommata, naurahtaa Minna-Mari. Kesä jännittää hieman, kun tulee uusia työntekijöitä, ja kuinka paljon kiire vielä lisääntyy.

– Haluan oppia yhtä hyväksi hoitajaksi, kuin sisätautiyykkösen hoitajat ovat. Olen huomannut kuinka suuri tieto-taito hoitajilla on, vastuuta on valtavasti. Työhyvinvointi on mahtava voimavara, ja sen eteen haluan tehdä oman osuuteni. Haluan käyttää vuorovaikutustaitojani työyhteisössä potilaiden ja henkilökunnan hyväksi. Kuka tietää, löydänkö vielä itseni koulunpenkiltä oppimassa lisää itselleni tärkeästä hoitotyöstä ja ihmisten auttamisesta, sanoo Minna-Mari.

PASI PÖRSTI

Triin Raumalt Turku kesätöihin

Markku Näveri

Osaavat sijaiset ovat sairaaloille kullaa arvoisia, niin myös kesäsijaiset. TYKSiin muunaisosasto 016:lla yhtenä sellaisena työskentelee heinä-elokuun raumalainen **Triin Saviauk**.

Triin opiskelee terveydenhoitajaksi Satakunnan ammattikorkeakoulun sosiaali- ja terveysalan Rauman yksikössä. Opinnoissaan hän on edennyt puoliväliin krouviin. Mikä erikoisala valmistumisen jälkeen eniten viehättää, sitä Triin ei vielä osaa sa-

Triin Saviaukilla on hyvät syyt tulla TYKSiin kesätyöhön.

noa. Jokin urheilun ja terveysneuvonnan yhdistelmä yhtenä haaveena kuitenkin väikky. Triin Saviauk on nimittäin maa-joukkueen taekwondon harrastaja.

Raumalla ei juurikaan ole tarjolla oman alan kesätyömahdollisuuksia aluesairaalan sulkiessa monia osastojaan. Siksikin Triin Saviauk jätti hakemuksensa TYKSiin. Kipinän siihen hän sai sijaisvälityksen käytyä oppilaitoksessa esittelemässä tälläisiä työmahdollisuuksia. Osansa oli myös yliopistosairaalan vetovoimalla ja Turulla maanmainiona kaupunkina sekä taekwondokeskuksena.

Triin ei ole aiemmin ollut sairaalassa kesätöissä, sisätautiosastolla harjoittelemassa Rauman aluesairaalassa kuitenkin.

TYKSiin hän olisi ensin päässyt vastasyntyneiden teho-osastolle, mutta työaikojen ja opintojen yhteensovittaminen ei onnistunut. Toinen soitto sijaisvälityksestä, haastattelu osasto 016:lla ja asia oli selvä.

Tulevan työpaikkansa Triin uskoo vaativaksi mutta kiinnostavaksi ja paljon uutta oppia tarjoavaksi. Pikkuisen hän myöntää etukäteen jännittävänsäkin. Yo-kylästä on jo asuntokin tiedossa, sopivan matkan päässä sairaalasta.

Niin vuolaasti Triin Saviauk ylistää Turku, ettei mikään ihme, että hän lupaa viimeistään valmistuttuaan muuttaa tänne ja hakeutua myös työhön turkulaiseen sairaalaan.

VARSA:n päättäjäiset

Kolmannen VARSA-johtamiskoulutusohjelman suorittaneet nauttivat kauniin kesäisestä päivästä kurssin päättäjätilaisuudessa Rymättylän Herrankukkarossa. Kyseessä oli Varsinais-Suomen ja Satakunnan sairaanhoitopiirien yhteinen johtamiskoulutusohjelma, johon sisältyi lähiopetusjaksoja, välitehtäviä ja projektityö.

Keskeisimpiä sisältöalueita johtamiskoulutuksessa olivat: muutosvoimat ja -vaatimukset terveydenhuollossa, johtaminen ja johtajuus, strateginen johtajuus, leadership ja vuorovaikutus, esimiesrooli ja johtamistilanteiden hallinta sekä muutoksen johtaminen terveydenhuollossa. Ohjelma oli sairaanhoitopiirien ja TalentPublicHausin yhteistyössä suunnittelema.

TYKSIN SENIORIT ry

Vuosikokouksessa tehtyjä valintoja ja päätöksiä:

Ritva Mäkelä-Lammi valittiin uudelleen yhdistyksen puheenjohtajaksi. Hallituksen erovuoroiset jäsenet *Leo Mikkola, Matti Salo ja Raija Vähämäki* valittiin uudelleen. Hallituksessa jatkavat *Mari Hautaviita, Terttu Henriksson ja Oili Peltola*. Tilintarkastajiksi valittiin *Helga Gustafsson ja Taru Luukkala-Viitonen* ja varatilintarkastajiksi *Sirkka Hallböck ja Maija-Liisa Harju*.

Jäsenmaksu v. 2007 varsinaiselle jäsenelle 10 € ja kannattajajäsenelle 35 €.

Yhdistyksen perustettiin kolme alajaostoa: **hengellinen piiri, retki/juhla -jaosto ja liikunnallinen jaosto**. Hengellinen piiri koostuu TYKSin A-pääsisäänkäynnin luona olevassa Hiljaisessa huoneessa. Kesätauon jälkeen piirimme jatkuu syksyllä alkaen 11.9. aina kahden viikon välein tiistaisin. Vastuuhenkilöinä toimivat *Marja-Leena Meller-Matila ja Matti Salo*. Tervetuloa mukaan! Raamatut mukaan!

Retki-juhlaajaoston vastuuhenkilöksi lupautui *Terttu Henriksson* ja liikunnallisen jaoston vastuuhenkilöksi *Inkeri Pitkänen*. Näissä jaostoissa 4–5 hengen ryhmät ideoivat ja toteuttavat ryhmän toimintaa.

Yhdistykselle valittiin oma logo. Ehdotuksia saatiin kaikkiaan 17 kpl viideltä henkilöltä. Voittajaksi valittiin *Raili Nordblomin* suunnittelema malli, joka myös päätettiin ottaa käyttöön. Logon värit ovat: Seniorit sinisellä, TYKS punaisella ja aallokko turkoosilla.

Syksyn retkiohjelmaa

Elokuu 8. (keskiviikko)

Retki Tampereelle Pyynikin kesäteatteriin, maalauskomedia "Moosesen perintö". Käymme myös Ideapark-liikekaupungissa Lempäälässä. Matkan hinta 41 € (46 €) sisältää matkan, teatterilipun ja väliaikakahvin. Ilmoittautuminen 3.7. mennessä. Maksu 5.7. mennessä, viitenumero 880709. Lähtö klo 8.30 Aurakatu 2, paluu n. klo 18.

Elokuu 16. (torstai)

Retki Porkkalan entiselle Neuvostoliiton vuokra-alueelle. Matkan hinta 60 € (65 €) sisältää bussimatkan, opastukset, sisäänpääsyt, kahvin ja lounaan. Ilmoittautuminen 31.7. mennessä. Maksu 3.8. mennessä, viitenumero 1680704. Lähtö klo 7.00 Aurakatu 2, paluu n. klo 19.

Syyskuu 4. (tiistai)

Tutustuminen Turun Merimuseo Forum Marinumiin (www.forum-marinum.fi) klo 11 alkaen, os. Linnankatu 72, ja kiertoajelu Aker Yardsin Turun telakalla. Hinta 15 € (20 €). Ilmoittautuminen 21.8. mennessä. Maksu 28.8. mennessä, viitenumero 490704.

Lokakuu 4. (torstai)

Uusi Iloinen Teatteri (Linnanmäen Peacock) "Kallion Kimallus". Matkan hinta 50 € (55 €) sisältää matkan, teatterilipun ja väliaikakahvin. Ilmoittautuminen 23.8. mennessä. Maksu 3.9. mennessä, viitenumero 4100702. Lähtö klo 16.00 Aurakatu 2.

Ilmoittautumiset: Terttu Henriksson puh. 0440 330 773 (miel. virka-aikana), terttu.henriksson@netti.fi

Yhdistyksen tili: Osuuspankki Kaarinan konttori 571083-226365

Yhdistyksen omat kotisivut osoitteessa www.tyks.fi > Tyksin seniorit ry

Ritva Mäkelä-Lammi, puheenjohtaja puh. 040-537 3508

ritva.makela-lammi@dnainternet.net

Inkeri Pitkänen, sihteeri

puh. 044-0330 595

inkeri.pitkanen@gmail.com

Verkkotoimittaja Miika Jääskeläinen – sh-piirin nettiekspertti

Markku Näveri

Uusi työntekijä -sarjassa on esitellyssä verkkotoimittaja Miika Jääskeläinen. Tarkemmin ajatellen aivan uutta on tosin vain titteli, sillä mies itse tuli taloon jo keväällä 2002, opintoihin liittyvää harjoittelua suorittamaan.

Miika Jääskeläinen on valmistunut Turun ammattikorkeakoulusta multimedia-tuotantoon erikoistuneeksi tradenomiksi. Lyhyttä taukoa lukuun ottamatta hän on työskennellyt TYKSissä harjoittelujaksotaan lähtien atk-koordinaattorina, kunnes hänet 1.4.2007 alkaen vakinaistettiin sairaanhoitopiirin verkkotoimittajaksi.

– Nimikkeestä huolimatta en toimittele verkkoja, Miika naureskelee. Hän ei myöskään päätyökseen kirjoittele tekstejä verkkoon, vaikka jonkin verran erilaisia tiedotteita laatiikin. Kyse ei siis ole nettijournalistin tehtävistä, joskin tulevaisuudessa painopiste saattaa hieman muuttuakin, hän uumoilee.

Jääskeläisen Miikan toimenkuva koostuu sh-piirimme verkkopalvelujen suunnittelusta ja kehittämisestä sekä sivujen käytännön ylläpidosta. Tärkeä osa työtä on myös muiden ylläpitäjien koulutus ja tukeminen ongelmatilanteissa. Sivujuonteena ovat valokuvaus, kuvien käsittely sekä verkoasiantuntijuus erilaisissa projekteissa. Atk on laaja kokonaisuus, eikä kukaan hallitse

kaikkea. Siksi Miika keskittyykin mielellään vain nettipuoleen, jossa on työmaata ihan kylliksi. Hän luonnehtii itseään netin yleismies Jantuseksi, mutta ilmoittaa myös pitävänsä työn monipuolisuudesta.

Tiedonpaljous haasteena

Verkkotoimittajan iso urakka lähitulevaisuudessa on rakentaa muille ylläpitäjille tuotanto-ohjeistus, kriteerit ja ohjeet sisällön tuottamiseen. Verkkoviestintä kun on aivan oma, muusta mediasta poikkeava maailmansa. Miika on ensimmäisenä valmis myöntämään, että sairaanhoitopiirin internetissä ja intranetissä on kehittämisen varaa, osin paljonkin. Haasteena on valtava tiedonpaljous eri verkkosivuilla, yksin jokin klinikkin saattaa tuottaa tietoa ylen määrin. Pulmana on saada palvelu paremmaksi: hyvien verkkosivujen tunnuksia ovat tiedon selkeä jaottelu, sen käytettävyyden ja sujuva löytyminen – Mitkään sivut eivät kuitenkaan ole koskaan valmiit, vaan niiden ylläpito ja kehittäminen ovat jatkuva prosessi, Miika muistuttaa.

Nykyisin verkkotoimittajaa työllistävät ahkerimmin sh-piirin hallinto sekä TYKS. Aluesairaaloissa on omat pääylläpitäjensä, ja niissä toiminta on pitkälti itsenäistä ja hyvin toimivaa, hän kiittää.

Verkkotoimittaja Miika Jääskeläinen tulee tarvittaessa opastamaan koneen viereen.

Jääskeläisen Miika pitää työnsä monipuolisuudesta: ei tarvitse istua tunnista toiseen koneen ääressä, vaan rutiinin keskeyttävät kuvauskeikat, koulutukset ja paikan päällä tapahtuva neuvonta. Saa liikkua ympäri taloa ja tapaa paljon uusia ihmisiä. – Miellyttävä ympäristö ja mukavaa porukkaa, Miika kehua retostaa. Hyväksi puoleksi hän ynnää vielä sen, että käytännön työt lomittuvat mukavasti aivosoluja rasittavien pohdintojen kanssa.

Verkkotoimittajan vapaa-aikaan tietokone ei kuulu sen enempää kuin muillekaan. Työn vastapainona on kunnon ylläpito: ykkösenä lumilautailu, lentopallo ja kuntosalit. Toista puolta edustaa Miikan kiinnostus visuaaliseen ilmaisuun, tietokonegrafiikkaan sekä myös perinteisempään piirusteluun.

Uusi päällikkö: Huollolle lisää arvostusta

Markku Näveri

Rovaniemen korkeudelta, vaarojen Lapista, kertoo olevansa lähtöisin Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin tuore huoltopalveluiden päällikkö **Kari Kandelberg**.

Ensin sosionomiksi ja sitten hallintotieteiden maisteriksi opiskelleen Kandelbergin työtaustalta löytyy apulaistaloustajuuksia Porvoon aluesairaaloissa 1980-luvun loppuvuosilta. Seitsemän vuotta hän toimi Stakesin tutkijana, ja vuonna 1999 hän päätyi ensimmäistä kertaa Varsinais-Suomeen: Kaarinan kaupungin kamreeriksi ja sittem-

min talousjohtajaksi. Seuraava maakunta oli Savo, Mikkelin kaupungin talousjohtajana Kari Kandelberg aloitti 2004.

– Varsinais-Suomesta ja sairaanhoitopiiristä jäi Kaarinan-ajoilta positiivinen kuva, ja kun tarjoutui tilaisuus hakea sairaanhoitopiirin huoltopalveluiden päällikön virkaa, ratkaisun tekeminen oli aika helppoa, Kari Kandelberg kertoo. Lisäksi hän tunnustaa hiukan kyllästyneensä Mikkelin jatkuvaan talouskurjuuteen, joka johti tiukan euron lyhytnäköiseen talouspolitiikkaan. Kunnossa oleva talous on toiminnan perusta, ei tavoite sinänsä, Kandelberg muotoilee. Uusi tehtävä muodostaa myös aiempaa selkeämmän ja loogisemman kokonaisuuden, jossa tarjoutuu kiinnostava mahdollisuus sekä muutosjohtamiseen että kehittämistyöhön.

Huoltopalveluille näkyvyyttä

Huoltopalveluihin sisältyy monia sairaaloiden toiminnan kannalta elintärkeitä taustapalveluja. Uusi päällikkö on todennut, että kun huolto toimii, sitä ei huomata. Mutta jos jokin takkuu, sanomis-

ta tulee. Hän haluaakin kammata huollon näkyvyyttä ja arvostusta sen kokoluokan edellyttämälle tasolle.

Kari Kandelbergin ensimmäiset viikot ovat menneet ihmisiin ja taloon tutustuessa – aluesairaalatkin ovat vielä käymättä. Tiedon hän uskoo olevan ihmisten päissä, ei niinkään papereissa, ja hän kiittääkin työyhteisöä ja erityisesti Arto Verhoa saamastaan tuesta ja informaatiosta. Kandelberg lupaa kysellä nöyrästi ja nollata mahdolliset ennako-odotukset ja mielikuvat.

Mikkelin vaihtuminen Turkuun motivoi myös Kandelbergin perhettä. Sairaanhoitajavaimo ja 11- ja 2-vuotiaat pojat olivat oitis valmiit muuttoon. Nyt perheellä on asunnon haku päällä. Turun lisäksi kotipaikaksi harkitaan myös naapurikuntaa.

Työn vastapainona Kari Kandelbergin harrastukset eivät ole kaikkein tavanomaisimmat. Reserviläisaktiivina hän on innokkaasti mukana erityisesti "keski-ikäisten miesten pitkillä marseilla". Varsinaisesta Kandelbergia on kuitenkin puraissut ilmailukärpänen. Lentokoneiden valokuvaus, ultrakevyellä koneella lentäminen, ilmailuaiheisen kirjallisuuden kerääminen sekä ilmailusta ja sen historiasta alan lehtiin kirjoittaminen ovat hänen mielenkiinnon kohteitaan.

Sairaanhoitopiirin huoltopalveluiden kehittäminen innostaa Kari Kandelbergiä.

UUDET VIRAN- JA TOIMENHALTIJAT

TURUN YLIOPISTOLLINEN
KESKUSSAIRAALA

Ensiapupoliklinikka

Saarinen Suvi, sairaanhoitaja 1.5.

Fysiatrian yksikkö

Ahti Teemu, fysioterapeutti 7.5

Karppi Pekka, fysioterapeutti 1.5.

Tarr Tiina, fysioterapeutti 15.5.

Fysiologian ja isotooppilääketieteen
yksikkö

Blom-Nyholm Jaana, erikoistuva lääkäri 1.5.

Julin Jaana, laboratoriohoitaja, varahenk. 1.6.

Suutari Aila, laboratoriohoitaja 1.5.

Huollon palvelut / materiaalitöimistö

Hakkarainen Marianne, toimistosihiteeri 1.5.

Paavilainen Liisa, toimistosihiteeri, varahenk. 1.5.

Iho- ja sukupuolitautilien klinikka

Ruonti Kaija, osastonhoitaja 1.7.

Lastentautien klinikka

Aaltonen-Hörkkö Reeta, lastenhoitaja,
varahenkilö 1.6.

Arola Anita, erikoislääkäri 23.4.

Erkkilä Susanna, sairaanhoitaja 1.5.

Kalliomäki Marko, erikoislääkäri 4.6.

Laaksonen Susanne, lastenhoitaja,
varahenkilö 1.6.

Leino Jaana, lastenhoitaja, varahenkilö 1.6.

Nieminen Johanna, lastenhoitaja,
varahenkilö 1.6.

Rajala Seija, erikoislääkäri, varahenkilö 1.6.

Neurologian klinikka

Reponen Riikka, sairaanhoitaja 28.5.

Ortopedian ja traumatologian klinikka

Kaipainen Mari, sairaanhoitaja 14.5.

Mattila Elina, sairaanhoitaja 1.5.

Rinne Sanna, sairaanhoitaja 1.5.

Syrjälä Aleks, sairaanhoitaja 15.5.

Sairaalahygienia- ja infektio- ja infektio- ja infektio-

Hohenthal Ulla, erikoislääkäri 1.5.

Siivouskeskus

Alhonen Tiina, laitoshuoltaja 21.5.

Tamminen Elena, laitoshuoltaja 15.5.

Sisätautien klinikka

Aalto Anna-Kaisa, perushoitaja 1.5.

Aalto Taina, sairaanhoitaja 1.5.

Bergström Berit, perushoitaja 1.5.

Kempfi Elina, sairaanhoitaja 15.5.

Koivisto Marketta, sairaanhoitaja 1.5.

Koivuhuhta Aija, perushoitaja 1.5.

Lapinniemi Anna-Leena, jalkaterapeutti 1.5.

Leppänen Hilka, perushoitaja 1.5.

Lindgren Sinikka, perushoitaja 1.5.

Niemelä Kerttu, perushoitaja 1.5.

Nikkinen Jenni, sairaanhoitaja 1.5.

Oinas Pirjo, sairaanhoitaja 21.5.

Paasioksa Minna, sairaanhoitaja 14.5.

Spelman Saija, sairaanhoitaja 1.5.

Suusairauksien klinikka

Bäckman Lena, sairaanhoitaja 1.6.

Synnytysten ja naistentautien klinikka

Liljeqvist Kirsi, erikoistuva lääkäri 1.6.

Vallasto Kirsi, sairaanhoitaja 1.5.

Virtanen Sanna, kätilö 29.5.

Syöpätautien klinikka

Saarinen Miia, röntgenhoitaja 1.6.

Tekninen huolto

Laaksonen Markku, ammattimies 1.6.

Ollikainen Janne, sairaalainsinööri 1.6.

Pohjavirta Rauno, ammattimies 1.6.

Sjöblom Esa, käyttöpäivystäjä 1.6.

Tietojenkäsittely-yksikkö

Knuts Kristina, atk-yhdyshenkilö 1.5.

Vantaja Jaana, atk-koordinaattori 1.5.

Tutkimuskeskus

Helleuo Tia, tutkimuskoordinaattori 2.5.

Nieminen Niina, laatuvaastava 1.5.

Nybond Lena, tutkimuspäällikkö 1.5.

TYKS Vakka-Suomen sairaala

Ea-poliklinikka

Ekqvist Jaana, osastonsihiteeri, varahenkilö .. 1.5.

Lahtinen Marika, sairaanhoitaja 1.5.

Fysioterapia

Anto Marika, fysioterapeutti (50 %) 21.5.

Leikkausosasto

Paasio Anna-Maria, sairaanhoitaja,
varahenkilö 14.5.

Sisätautiosasto

Kylä-Kaila Outi, sairaanhoitaja,
varahenkilö 15.5.

PSYKIATRIAN TULOSALUE

Aikuispsykiatrian yksikkö

Aaltonen Marjut, sairaanhoitaja 1.5.

Kärhula Antti, sairaanhoitaja 1.5.

Laine Jari, sairaanhoitaja 1.5.

Lavikkala Teemu, mielenterveyshoitaja 1.5.

Salminen Julia, sairaanhoitaja 1.5.

Sikiö Johanna, sairaanhoitaja 1.5.

Varvikko Riina, toimintaterapeutti 1.5.

Åberg Pirkko, sairaanhoitaja 1.5.

Lastenpsykiatrian yksikkö

Ahlström Nilla, sairaanhoitaja 1.6.

Nuorisopsykiatrian yksikkö

Heinonen Kai, sairaanhoitaja 30.7.

Känkänen Annika, sairaanhoitaja 30.7.

Sandqvist Anders, apulaisylilääkäri 1.5.

TYKSLAB

Blomster Kirsi-Marja, osastonsihiteeri 2.5.

Elo-Lehtonen Eija, hallinnollinen
osastonhoitaja 1.4.

Karjalainen Riitta-Liisa, laboratoriohoitaja ... 1.6.

Kortela Liisi, laboratoriohoitaja 1.5.

Loukonen Minna, osastonsihiteeri 1.5.

Mäkelä Minna, laboratoriohoitaja 1.5.

Nikkanen Tuire, laboratoriohoitaja 1.5.

Tammi Kirsi, laboratoriohoitaja,
varahenkilö 1.5.

Tuominen Amy, laboratoriohoitaja 1.5.

Vienonen Minna, laboratoriohoitaja 1.5.

VARSINAIS-SUOMEN
KUVANTAMISKESKUS

Erjanti Sini, röntgenhoitaja, varahenkilö 1.5.

Lotamois Helle, erikoistuva lääkäri 1.6.

Suominen Jenni-Maria, röntgenhoitaja 1.5.

Suominen Maritta, röntgenhoitaja 2.7.

VSSHP/HALLINTOKESKUS

Kandelberg Kari, huoltopalveluiden
päällikkö 2.5.

LOIMAAN ALUESAIRAALA

Leikkaus- ja anestesiasyksikkö

Vuori Armi, ylilääkäri 1.5.

Sisätautien osastoryhmä

Klemelä Bettina, osastonhoitaja 1.5.

SALON ALUESAIRAALA

Kirurgian yksikkö

Järvelä Elina, sairaanhoitaja, varahenkilö 1.5.

Saarela Piia, sairaanhoitaja, varahenkilö 1.5.

Laitoshuolto

Salonen Pirjo-Riitta, laitoshuoltaja 1.7.

Siren Sirpa, laitoshuoltaja 1.7.

Leikkausyksikkö

Österberg Hannele, sairaanhoitaja,
varahenkilö 1.5.

Naistentautien ja synnytysten yksikkö

Hannula Lotta, kätilö, varahenkilö 1.5.

Sisätautien yksikkö

Leino Virpi, sairaanhoitaja, varahenkilö 1.5.

Pyykkö Jari, sairaanhoitaja, varahenkilö 1.5.

Virtanen Tiina, sairaanhoitaja, varahenkilö ... 1.5.

Tarkemmin
haavan-
hoidosta

Luettuani Hospitaalista Heli Kallion auktorisoinnista haavahoitajaksi onnittelen saavutuksesta. Kirjoituksesta ei kuitenkaan ilmene, että TYKSin kirurgian klinikan haavahoitotyöryhmä oli jo perustettu syksyllä 2001. Idean työryhmästä sai 250:n esh Tuulikki Kallio, joka ylihoitaja Ritva Mäkelä-Lammin oitis kannustamana ryhtyi "rekrytoimaan" asiasta kiinnostuneita osastoilta ja aloitti työryhmän puheenjohtajana.

Alusta lähtien tavoite oli

- haavahoitotyön yhtenäistäminen

- potilashoidon parantaminen

- hoitotyön keventäminen oikeilla

valinnoilla

- tiedon soveltaminen ja kehitys omalla

osastolla/osastojen yhteistyö/koulutus

Ylihoitaja Kirsi Kiviniemen kanssa käymäni keskustelun jälkeen haavahoitotyöryhmä aloitti alueellisen koulutuksen suunnittelun. Opintopäivät pidettiin 16.3.2004 täydelle katsomolle. Ne ovat jatkuneet jokavuotisina siitä lähtien. Puheenjohtajaksi vaihtui joulukuussa Heli Kallio.

Kuten sanottu, jokainen kehitti omaa osastoaan, sillä kaikki osastothan ovat erityisiä, yksilöitä.

Minun antini osasto 250:lle

- koulutusta kirjallisesti ja luentoja

pitämällä

- tuotetietoa ja ohjeita selkeässä

muodossa

- tuotteiden uudistamista radikaalistikin

- varaston selkiyttämistä, "hyvä ja

helppo käyttö" -mielessä

- erikoisissa tapauksissa viereen ohjeet

Erityisen kunniamaininnan ansaitsee osastomme tehostettu painehaavojen ehkäisy ja siihen tarvittavat lisähankinnat. Potilassiirrot leikkausosastolla kuuluivat myös tehostettuun painehaavojen ehkäisyprojektiin. Osastollamme saimme paljon aikaa ja kaikki potilaan eduksi. Koulutussessani tähdensin, että tämä ei ole vain kokeneiden hoitajien työtä, vaan sen voi ottaa omakseen nuorikin.

Tämä oli katsaus haavahoitotyöryhmän silloisen puheenjohtajan arkeen omalla osastolla. Samalla kannustan muitakin työryhmien perustamiseen, jos jokin asia kiinnostaa. Itsestä lähtenyt, ei ylhäältä annettu tehtävä, eikä se tunnukin mukavimmalta?

Takanani oli työvuosia jo useita vuosikymmeniä, mutta kannustan kaikkia ikäpolvia – aina oppii. Haavahoito on monitahoista ja mielenkiintoista. Jokainen sitä tekevä on yhtä hyvä omana itsenään ja taidot kasvavat.

Tuulikki Kallio

esh, eläkkeellä

(Teksti on toimituksen lyhentämä)

LÄMMIN KIITOS

minua eläkejuhlassani
9.5.2007 muistaneille.
Kiitos myös kaikille
työtovereilleni hyvästä
yhteistyöstä vuosien varrella.

"Elämästä pitää osasta nauttia,
ja aina joskus on myös
hemmotteluhetki tarpeen ja
paikallaan."

Terttu Hannila

PALAUTE Tervetullutta

Lukijoiden palaute, mielipiteet, kysymykset jne. ovat tervetulleita. Mieluimmin omalla nimellä, mutta perustellusta syystä myös nimimerkillä. Tällöinkin nimen tulee ilmetä, mutta se jää vain toimituksen tietoon.

Kaikki kirjoitukset mieluummin sähköpostitse toimitussihiteerille: markku.naveri@tyks.fi.

Kirjeet osoitteella: Markku Näveri, TYKS, henkilöstöpalvelut, PL 52, 20521 Turku.

Nro 5:een poikkeuksellisesti suoraan Viestintä-

Dimmiin: paivi.marjomaa@dimmi.fi.

YLEISKIRJEITÄ

Yleiskirje nro 15/2007, 11.5.2007

Ohjeet varahenkilöstön käytöstä ja seurannasta

Yleiskirje nro 14/2007, 26.4.2007

Savuton sairaala -päätöksen noudattaminen

Yleiskirje nro 16/2007, 1.6.2007

Oman palkkamäärärahan käyttö 1.1.2007

lukien

SALON ALUESAIRAALAN
ELÄKELÄISET!

Perinteistä kesäpäivää vietetään

RISTINKALLIOLLA

keskiviikkona 8.8.2007 klo 13-16.

Linja-autokuljetus lähtee torilta klo 12.30.

Ilmoittautuminen viimeistään 27.7.2007

p. 772 2063.

TYKSin Henkilökuntaneuvosto
järjestää teatteri-illan 2.8.2007 klo 19

SAMPALINNAN KESÄTEATTERISSA

Voit ostaa edullisen lipun (10 €)

kassatoimistosta.

Lipun voit ostaa myös ystäväillesi.

Koko näytäntö on varattu yksiläisille.

Jos haluat työyksikkösi useita lippuja,

tule kassatoimistoon nimilistan kanssa.

TYKS HENKILÖKUNTANEUVOSTO

YHDISTYS 114 järjestää
iloisen jäsentapahtumanMETSÄ-JUKOLASSA
NAANTALIN LUONNONMAALLA
keskiviikkona 15.8.07

Lähtö Janina-nimisellä vesibussilla Martinsillan tuntumasta ravintola Hermannin edestä klo 16. Menomatalla tarjoillaan merellistä pikkupurtavaa. Paluu linja-autolla klo 22.

Metsä-Jukolassa mukava ja rento ohjelmallinen ilta; buffetillallinen, saunomista virvokkeineen ja muuta mukavaa yhdessäolon merkeissä. Tapahtumaan käytetään henkilökuntaneuvoston myöntämä virkistytymismääräraha.

Matkan omakustannushinta on 5 €, joka maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä.

Huom! Meitä viihdyttävät merimatalla merellisellä musiikilla Turun kaupunginteatterin näyttelijä Petri Rajala ja hanuristi Jorma Niemi, kuin myös Metsä-Jukolassa yhteis- ja yksinlauluilla.

Tule rentoutumaan mukavan ohjelman ja porukan seurassa.

Ilmoittautumiset viimeistään 31.7.07.

Sirkka Välimaa, p. 31780, 040 523 4592

Päivi Huhtala, p. 30712

Hei, nopeimmat syövät hitaat...

Kuvassa edessä vas. Jaana Dalen, Saira Myllykylä, Susanna Nurminen, Kristina Mäkelä, Sirkka Välimaa ja Ritva Himanen odottelemassa kuntostipendien hakijoita.

TYKSin mahtava 220-henkinen joukkue 19. toukokuuta järjestetyllä Naisten Kuntovitosella oli koko tapahtuman suurin. Kaikki osallistujat saivat pienen "kuntosti-

pendin", joka sisälsi uimalipun maauimaalaan tai Impivaaraan ja tutustumiskäynnin Elixian kuntokeskukseen.

Med respiratorn som hushållsmaskin

Mathias Luther

Matti Koivuniemi vet inte hur det gick till. Men när han vaknade upp efter bilolyckan låg han på intensivvården i Åbo. Det var för 17 år sedan, och en kort tid efter olyckan blev han beroende av respirator.

Livet har förändrats på många sätt sedan dess. Barnen har vuxit upp. Men de gamla vännerna från tiden då Matti servade lantbruksmaskiner i Somero har inte glömt bort honom och hans väninna från tiden före olyckan har inte övergett honom. – Utan henne hade jag inte orkat så här länge, säger han mellan andetag som maskinen tar för honom.

Inte heller utan vårdarna och sjukhuset. Efter olyckan 1990 hamnade Matti Koivuniemi först på en bäddavdelning. Det visade sig inte möjligt att bygga om hans gamla hus i Somero så som det skulle ha krävt. Men nu har han en hyrd lägenhet i ett radhus på sjukhusområdet i Salo. Där har han egen ro – så mycket som en respiratorpatient kan ha.

Någon av de fem närvårdare som sjukhuset avdelat för hans vård är alltid närvarande. Trerummaren har planerats så att vårdarna har ett eget kansli invid ingången och ett eget omklädningsrum. Matti ligger i det stora vardagsrummet med fönster mot nordost, nu mot en lummig skog men där han vintertid mellan stammarna kan se tågen passera mellan Salo och Helsingfors.

Med vissa specialarrangemang har han också själv kunnat resa bl.a. till idrottsevenemang och för att hälsa på sina gamla vänner.

– Inte håller man uppe kontakten annars, säger han.

På väggarna hänger tavlor och ryor och på fönsterbrädet står det blommor.

– Det allra viktigaste för de flesta patienter som drabbas av andningsförlamning är att de får välja var de vill bli vårdade. De flesta vill fortsätta att bo hemma, säger **Tuija Kakko** som är ansvarig sjukskötare för vården av andningsförlamade vid Salo sjukhus.

Det förutsätter förstås att vårdarna på något sätt klarar av att samtidigt vara ständigt till hands och ändå inte i onödan inkräkta på privatlivet.

FOTO: MATHIAS LUTHER

SANASTOA

Andningsförlamning – hengityshalvaus

Handikappad – vammainen

Hushållsmaskin – kodinkone

Intensivvård – tehohoito

Lummig – lehtevä

Närvårdare – lähihoitaja

Orientering – perehdyttäminen

(myös suunnistaminen)

Respirator – hengityskone

Rya – ryijy

Sjukhusdistrikt – sairaanhoitopiiri

Vardagsrum – olohuone

– Vi kan gå till kansliet när Matti har gäster. Om det är något så kan de ropa på oss, och maskinen har ju också ett larm, säger Sirkka Saaristo som är en av de fem som hör till Koivuniemis vårdarteam.

Specialister

Matti Koivuniemi är en av fyra respiratorpatienterna på Salo sjukhus område. Som

Avdelningsskötare Aila Ruuth-Setälä och sjukskötare Tuija Kakko försöker ge de andningsförlamade patienterna i Salo valfrihet.

olycksoffer är han handikappad men inte sjuk och behöver inte räkna med någon nära förestående försämring av sitt tillstånd.

Psyiskt är det tyngre för ALS-patienterna vars sjukdom i regel leder till döden småningom. Men också de får vården i hemmet om de önskar det. Bostäderna kan specialtrustas. Vårdarna är sjukhusets anställda likväl som de som arbetar inom sjukhusets väggar.

– Men det kräver förstås att man är lite mera beredd att klara sig själv för det finns inte hela tiden någon annan till hands att fråga om råd, säger avdelnings-sköterska **Aila Ruuth-Setälä**.

Fast det är närvårdarjobb så kräver det specialkunskaper om varje patient så att inte en medlem av ett de fyra vårdarteamen utan vidare kan hoppa in i ett annat. Det förutsätter vanligtvis minst 2–3 dagars orientering, säger Tuija Kakko.

Respiratorvård är resurskrävande men Kakko och Ruuth-Setälä påminner om att det finns också andra former av andningsstöd och sedan 2004 en enhet för detta inom distriktet. Patienterna kanske inte alltid vet vilka alternativ som finns.

Beslutet om respirator är unikt också för att det är slutgiltigt. Det är den enda vård som patienten inte kan neka när den är påbörjad. Den etiska nämnden vid sjukhusdistriktet grannar som bäst på en principiell förfrågan från andningsstödsenheten om hur man skall förhålla sig till en eventuell begäran från en patient om att stänga av maskinen.

Vuoden menestyjä 2006 -kannustepalkitut

Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirin kannustavan palkitsemisen muotoja ovat tuloksellisuuteen perustuva palkkio sekä Vuoden menestyjä -kannustepalkinto. Perusteita palkitsemiselle voivat olla esimerkiksi:

- yksikön toimintatapojen kehittäminen tehokkaammiksi ja joustavammiksi
- työtehtävien erittäin menestyksellinen hoitaminen vaikeissa tai poikkeuksellisissa oloissa
- työyksikön oma-aloitteisuus työpaikan palvelukulttuurin, ilmapiirin, oppimistapojen tai osaamisen muuttamiseksi ja edistämiseksi.

Tällä kertaa palkintoa haettiin 58 kohteelle, joista henkilöstöjaosto tulospalkkauksen johtoryhmän, yhteistyötoimikunnan ja sairaanhoitopiirin johtajiston lausuntojen jälkeen on päättynyt palkitsemaan seuraavat:

- Gastroenterologian poliklinikka 227 (operatiivisen hoidon tulosryhmä)
- Kirurgian klinikan verisuonikirurgian os. 219 (operatiivisen hoidon tulosryhmä)
- Yhdysosasto 611/013:n henkilökunta (konservatiivisen hoidon tulosryhmä)
- Sisätautien klinikan osasto 015 (konservatiivisen hoidon tulosryhmä)
- Henkilöstöpalvelut (hallintopalveluiden tulosityksikkö)
- El Eira Pekola (Varsinais-Suomen kuvantamiskeskus)
- Teknisen huollon metallityöhuone
- Paimion sairaalan osastot 1881, 1882 ja 1672 (tekniikka/ulkotyöt)
- Psykiatrian tulosalue, aikuispsykiatrian tutkimus- ja hoito-osasto, Uusikaupunki
- Sh:t Marja-Leena Nieminen, Raija Heikinen ja Katja Laaksonen, psykiatrian tulosalue/lastenpsykiatrian tulosityksikkö/kotihoitotyöryhmä, Halikko
- El Irma Myllylä, sh Ritva Sillanpää, Kaarinan mielenterveyskeskus
- Loimaan aluesairaalan kirurginen osasto 2
- Åbolands sjukhus/polikliniken, sjukskötarna på DAGenheten
- Ph Gunn-Britt Danska/Åbolands sjukhus, kirurgiska och gynekologiska avdelning
- Tf. avdelningsskötare Eva Grönroos/Åbolands sjukhus, inremedicinska avdelningen
- U-röntgenin henkilökunta (K945)/Varsinais-Suomen kuvantamiskeskus
- Salon aluesairaalan hengityshalvauspotilaiden hoitotiimit ja niiden vastuuhoitaja sekä varahenkilö
- Oss Eija Korhonen, Vakka-Suomen sairaalan leikkausosasto
- Lbh Sanna Leivo, os. 936, kliininen neurofysiologia (yhteistyötoimikunnan esitys)

Lisää kannustepalkituista seuraavassa Hospitaalissa.

Närvårdare Sirkka Saaristo lockar fram Matti Koivuniemis ljusa sida.